നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

ഗണേശൻ

V

പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ ഹൗസ് ഓഫീസർ മുഖേന– സംസ്ഥാനം

(ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 903/2021)

ഒക്ടോബർ 29, 2021

[ജസ്റ്റിസ് ഡോ. ഡി.വൈ. ചന്ദ്രചൂഡ്, ജസ്റ്റിസ് എം.ആർ. ഷാ]

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം, *1860 (Indian Penal Code, 1860):*വകുപ്പ് *397* – ബാധകമാക്കൽ – വിധി:ഒരു കേസ് വകുപ്പ് *397*–ന്റെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരണമെങ്കിൽ, ഏതെങ്കിലും മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് ഗുരുതരമായ പരിക്ക് ഏൽപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന കുറ്റവാളി മാത്രമേ വകുപ്പ് *397* പ്രകാരമുള്ള കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയ്ക്ക് ബാധ്യസ്ഥനാകൂ എന്ന് വിധിച്ചു–വകുപ്പ് *397*–ലെ 'കുറ്റവാളി' എന്ന പദം, മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുന്ന 'കുറ്റവാളിയിൽ' മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നതാണ്– കവർച്ച നടത്തുന്ന സമയത്ത് ഒരു കുറ്റവാളി മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുന്നത്, ആയുധം ഉപയോഗിക്കാത്ത മറ്റൊരു കുറ്റവാളിയിൽ കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനായി വകുപ്പ് *397* ആകർഷിക്കുന്നില്ല.

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം, *1860 (IPC):* വകുപ്പുകൾ *391, 395, 397* – പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ്*:* നിർഭാഗ്യകരമായ ആ രാത്രിയിൽ, എ*–1* മുതൽ എ*–5* വരെയുള്ളവർ കവർച്ച നടത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ച് കത്തിയും ഇരുമ്പ് പൈപ്പുകളുമായി ഒരു കാറിൽ പോവുകയും, പി.ഡബ്ല്യു*–1* സൈക്കിളിൽ വരികയായിരുന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തുകയും ചെയ്തു. എ*–1* കാറിൽ തന്നെ തുടർന്നു. എ*–2* മുതൽ എ–

5 വരെയുള്ളവർ പി.ഡബ്ല്യു*–1*–നെ തള്ളിയിടുകയും, എ*–3* ഇരുമ്പ് ദണ്ഡ് ഉപയോഗിച്ച് അയാളുടെ തലയ്ക്ക് അടിക്കുകയും, ഒരാൾ സൈക്കിൾ ഹാൻഡിലിൽ തൂക്കിയിരുന്ന ₹*60,000*–വും *16* ഗ്രാം സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങളുമടങ്ങിയ ബാഗ് പറിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. എ*–2* മുതൽ എ*–5* വരെയുള്ളവരെ പി.ഡബ്ല്യു*–2* തടയാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, എ*–2* ദണ്ഡ് ഉപയോഗിച്ച് അയാളുടെ തലയ്ക്ക് അടിച്ചു– എല്ലാ പ്രതികളും ബാഗുമായി സ്ഥലത്ത് നിന്ന് ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു– പ്രതിക്കെതിരെയുള്ള കുറ്റങ്ങൾ*:* ഒളിവിലായിരുന്ന 'ബി' എന്ന പ്രതി ഒഴികെയുള്ളവർക്കെതിരെ കുറ്റം ചുമത്തി, അവരെ വെവ്വേറെ വിചാരണ ചെയ്തു– ടയൽ കോടതി പ്രതികളെ വകുപ്പ് *397* പ്രകാരം ശിക്ഷിച്ചു– ഈ ശിക്ഷ അപ്പലേറ്റ് കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ശരിവച്ചു– എ*–1,* എ*–3* എന്നിവരാണ് ഈ അപ്പീൽ നൽകിയത് – വിധി:വകുപ്പ് *397* സംബന്ധിച്ച്*:* ആയുധം ഉപയോഗിച്ചതായുള്ള ആരോപണം എ*–2*–നും 'ബി' എന്ന പ്രതിക്കും എതിരെയായിരുന്നു– അപ്പീൽവാദികളായ എ*–1*–നും എ*–3*–നും എതിരെ ആയുധം ഉപയോഗിച്ചതായി ആരോപണങ്ങളില്ല– അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദികൾ മാരകായുധം ഉപയോഗിച്ചതിന് തെളിവില്ലാത്തതിനാൽ, വകുപ്പ് *397* ബാധകമാകില്ല– ആ പരിധി വരെ, വകുപ്പ് *397* പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് അവരെ ശിക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു–വകുപ്പ് *391, 395* സംബന്ധിച്ച്*:* വകുപ്പ് *391* പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് പോലും തെളിവില്ലെന്നും, അഞ്ച് പേരോ അതിലധികമോ ആളുകൾ ചേർന്നാണ് കവർച്ച നടത്തിയത് എന്ന് തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്, എന്നാൽ ഈ കേസിൽ നാല് പേരെ മാത്രമാണ് വിചാരണ ചെയ്തതെന്നും, അതിനാൽ വകുപ്പ് *395* പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നുമായിരുന്നു അപ്പീൽവാദികളുടെ വാദം–എങ്കിലും, എഫ്.ഐ.ആറിൽ കവർച്ചയിൽ അഞ്ച് പേർ ഉൾപ്പെട്ടതായി പരാമർശമുണ്ട്–കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചതും അഞ്ച് പേർക്കെതിരെയാണ്–രണ്ട് പ്രതികൾ ഒളിവിലായതിനാൽ, വിചാരണ വിഭജിക്കുകയും മൂന്ന് പ്രതികളെ വിചാരണ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു– 'ബി' എന്ന

പ്രതിയെ പിന്നീട് വിചാരണ ചെയ്യുകയും ഒരാൾ ഇപ്പോഴും ഒളിവിലായിരിക്കുകയുമാണ്–കൂടാതെ, അഞ്ച് പേർ കവർച്ചാ കൃത്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് എല്ലാ കീഴ്ക്കോടതികളും ഒരേപോലെ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്–ചില പ്രതികൾ ഒളിവിലായതുകൊണ്ട് വിചാരണ ചെയ്തവരുടെ എണ്ണം അഞ്ചിൽ കുറവായതിനാൽ, വകുപ്പ് *391* പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ വകുപ്പ് *395*–ലെ കുറ്റം നിലനിൽക്കില്ല എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല–അഞ്ച് പേരോ അതിലധികമോ ആളുകൾ കവർച്ചാ കുറ്റം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നതാണ് ഇവിടെ പരിഗണിക്കേണ്ടത്, അല്ലാതെ അഞ്ച് പേരെ വിചാരണ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നല്ല–അഞ്ച് പേരോ അതിൽ കൂടുതലോ ആളുകൾ ചേർന്ന് കവർച്ചാ കുറ്റം നടത്തുകയോ നടത്താൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തു എന്ന് തെളിഞ്ഞാൽ, അത് വകുപ്പ് *391*–ന്റെ പരിധിയിൽ വരികയും 'കൊള്ള' എന്നതിന്റെ നിർവചനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുകയും ചെയ്യും–അതിനാൽ, ഈ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, അപ്പീൽവാദികൾ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് *391* പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ വകുപ്പ് *395* പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിക്കപ്പെടാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്.

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം, *1860 (IPC):* വകുപ്പുകൾ *395, 397* – അവശ്യ ഘടകങ്ങൾ–'കൊള്ള' എന്നത്, പ്രതികളുടെ എണ്ണത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം മാത്രമുള്ള 'കവർച്ചയുടെ' വിപുലീകരിച്ച രൂപം മാത്രമാണ്– അതിനാൽ, ഒരു പ്രതിയെ വകുപ്പ് *397* പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പോലും, അദ്ദേഹത്തെ വകുപ്പ് *395* പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്– കാരണം, വകുപ്പ് *395* പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിനായാലും വകുപ്പ് *397* പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിനായാലും, ആത്യന്തികമായി പ്രോസിക്യൂഷൻ 'കവർച്ച'യും 'കൊള്ള'യും തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ട് –എങ്കിലും, ഒരു പ്രതിക്കെതിരെ വകുപ്പ് *397* ബാധകമാക്കാൻ, ആ കുറ്റവാളി ഏതെങ്കിലും മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുകയോ, ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് ഗുരുതരമായ

പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് മരണം വരുത്താനോ ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കാനോ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തു എന്ന ഒരു അധിക വസ്തുത കൂടി പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ക്രിമിനൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥ – ഒളിച്ചോടിയ പ്രതി 'ബി'–യെ വെവ്വേറെ വിചാരണ ചെയ്ത ശേഷം വിട്ടയച്ചത്– 'ബി'–യുടെ വിട്ടയക്കലിന്റെ ആനുകൂല്യം മറ്റ് പ്രതികൾ അവകാശപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ച് –വിധി:പ്രതികളെ വിചാരണ ചെയ്യുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്, അവർക്കെതിരെ തെളിയിക്കപ്പെട്ട തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണം–സംഭവത്തിന് ശേഷം ഒളിച്ചോടിയതിനാൽ വിചാരണ വേർതിരിച്ച 'ബി' എന്നയാൾ *15* വർഷത്തിന് ശേഷമാണ് വിചാരണ നേരിട്ടത്–'ബി'–യുടെ കേസിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിട്ടയക്കൽ ഉത്തരവിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്, പി.ഡബ്ല്യു–*1* (പ്രധാന സാക്ഷി) 'ബി'–യുടെ വിചാരണ വേളയിൽ കൂറുമാറി എന്നാണ്–'ബി'–യുടെ കേസിൽ, അഞ്ച് സാക്ഷികളെ മാത്രമേ വിസ്തരിച്ചുള്ളൂ, മറ്റ് സാക്ഷികളെ എന്തുകൊണ്ടോ വിസ്തരിച്ചില്ല–എന്നാൽ, ഈ കേസിൽ, പി.ഡബ്ല്യു–*1* പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുക മാത്രമല്ല, *15* സാക്ഷികളെ വരെ വിസ്തരിക്കുകയും ചെയ്തു–അതുകൊണ്ട്, പിന്നീട് നടന്ന വിഭജിത വിചാരണയിൽ 'ബി' വിട്ടയക്കപ്പെട്ടു എന്ന ഒറ്റ കാരണത്താൽ, ആ വിട്ടയക്കലിന്റെ ആനുകൂല്യം ഈ അപ്പീൽവാദികളായ പ്രതികൾക്ക് ലഭിക്കുന്നതല്ല– കാരണം, ഈ പ്രതികൾക്കെതിരായ കേസ് തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

അപ്പീൽ ഭാഗികമായി അനുവദിച്ചുകൊണ്ട്, കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

1.1. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 390 അനുസരിച്ച്, 'കവർച്ച'ക്ക് ഒന്നുകിൽ മോഷണമോ അല്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധപ്പിരിച്ചലോ ആവശ്യമാണ്. മോഷണം നടത്തുന്നതിനിടയിലോ,മോഷ്ടിച്ച സ്വത്ത്

എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനിടയിലോ, എടുത്തുകൊണ്ടുപോകാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനിടയിലോ, കുറ്റവാളി ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് സ്വയമേവ മരണമോ, പരിക്കോ, അന്യായ തടങ്കലോ, തൽക്ഷണ മരണഭീതിയോ, തൽക്ഷണ പരിക്ക് ഉണ്ടാക്കുമെന്ന ഭീതിയോ, അല്ലെങ്കിൽ തൽക്ഷണ അന്യായ തടങ്കലിന്റെ ഭീതിയോ ഉണ്ടാക്കുകയോ ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, ആ മോഷണം 'കവർച്ച'യായി കണക്കാക്കാം. സമാനമായ സാഹചര്യത്തിൽ, 'നിർബന്ധപ്പിരിവ്' ഒരു 'കവർച്ച'യായി കണക്കാക്കാം.വകുപ്പ് 391 IPC 'കൊള്ളയെ' നിർവചിക്കുന്നു. അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ ചേർന്ന് ഒരു കവർച്ച നടത്തുകയോ നടത്താൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, ആ പ്രതികൾ 'കൊള്ള' നടത്തി എന്ന് പറയാം.വകുപ്പ് 392 IPC അനുസരിച്ച്, കവർച്ച നടത്തുന്നയാൾക്ക് പത്ത് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കാവുന്ന കഠിനതടവും കൂടാതെ പിഴയും നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. [ഖണ്ഡിക 12.3] [534-F-G; 535-A-B]

1.2 ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 393 അനുസരിച്ച്, കവർച്ചയ്ക്ക് ശ്രമിക്കുന്നത് പോലും ഏഴ് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന കഠിനതടവിന് ശിക്ഷാർഹമാണ്, കൂടാതെ പിഴയും നൽകേണ്ടിവരും.വകുപ്പ് 394 IPC അനുസരിച്ച്, കവർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ കവർച്ച ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി സ്വയമേവ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തിയും അങ്ങനെയുള്ള കവർച്ച നടത്തുന്നതിനോ ശ്രമിക്കുന്നതിനോ ചേർന്ന് പങ്കെടുത്ത മറ്റേതൊരു വ്യക്തിയും, ജീവപര്യന്തം തടവിനോ അല്ലെങ്കിൽ പത്ത് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കാവുന്ന കഠിനതടവിനോ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും, കൂടാതെ പിഴയും നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്.വകുപ്പ് 395 IPC 'കൊള്ളയ്ക്കുള്ള' ശിക്ഷ നൽകുന്നു. കൊള്ള ചെയ്യുന്നയാൾക്ക് ജീവപര്യന്തം തടവോ അല്ലെങ്കിൽ

പത്ത് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന കഠിനതടവോ ലഭിക്കും, കൂടാതെ പിഴയും നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. [ഖണ്ഡിക 12.3] [535-C-E]

1.3 കൊലപാതകത്തോടുകൂടിയ കൊള്ളയുടെ കാര്യത്തിൽ, കൊള്ള ചെയ്യുന്നതിൽ പങ്കുചേരുന്ന അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകളിൽ ഒരാൾ ആ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുമ്പോൾ കൊലപാതകം ചെയ്താൽ, ആ വ്യക്തികളെല്ലാം വധശിക്ഷയ്ക്കോ, അല്ലെങ്കിൽ ജീവപര്യന്തം തടവിനോ, അല്ലെങ്കിൽ പത്ത് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കാവുന്ന കഠിനതടവിനോ പിഴയോടുകൂടിയോ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും. വകുപ്പ് 397 IPC അനുസരിച്ച്, കവർച്ചയോ കൊള്ളയോ ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് കുറ്റവാളി മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുകയോ, ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് മരണം വരുത്താനോ ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കാനോ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അത്തരം കുറ്റവാളിയെ ശിക്ഷിക്കുന്ന തടവ് ശിക്ഷ ഏഴ് വർഷത്തിൽ കുറയാത്തതായിരിക്കും.അതുപോലെ, കവർച്ചയോ കൊള്ളയോ ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് കുറ്റവാളി ഏതെങ്കിലും മാരകായുധം കൈവശം വെച്ചാൽ, അത്തരം കുറ്റവാളിയെ ശിക്ഷിക്കുന്ന തടവ് ശിക്ഷ ഏഴ് വർഷത്തിൽ കുറയാത്തതായിരിക്കും.ഈ വ്യവസ്ഥകൾ ഒരുമിച്ച് വായിക്കുമ്പോൾ, 'കവർച്ച' നടന്നിരിക്കണം എന്നത് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ് 'കൊള്ള'. എന്നത് കവർച്ചയുടെ ഒരു വിപുലീകരിച്ച രൂപമാണ് എന്ന് പറയാം. അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ ചേർന്ന് കവർച്ച നടത്തുകയോ നടത്താൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അതിനെ 'കൊള്ള' എന്ന് പറയാം.അതുകൊണ്ട്, 'കവർച്ച'യും 'കൊള്ള'യും തമ്മിലുള്ള ഒരേയൊരു വ്യത്യാസം, ചേർന്ന് കവർച്ച നടത്തുകയോ നടത്താൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിൽ ഉൾപ്പെട്ട ആളുകളുടെ എണ്ണമാണ്. 'കൊള്ളയ്ക്കും' 'കവർച്ചയ്ക്കുമുള്ള' ശിക്ഷ ഒന്നുതന്നെയായിരിക്കും,

എന്നാൽ 'കൊള്ളയുടെ' കാര്യത്തിൽ ജീവപര്യന്തം തടവ് വരെ ശിക്ഷ ലഭിക്കാം. എന്നിരുന്നാലും, 'കൊലപാതകത്തോടുകൂടിയ കൊള്ളയുടെ' കാര്യത്തിൽ വധശിക്ഷ വരെ നൽകാം.എങ്കിലും, കുറ്റവാളി ഏതെങ്കിലും മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുകയോ ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ മരണം വരുത്താനോ ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കാനോ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു കേസിൽ, അത്തരം കുറ്റവാളിയെ ശിക്ഷിക്കുന്ന തടവ് ശിക്ഷ ഏഴ് വർഷത്തിൽ കുറഞ്ഞതായിരിക്കില്ല.വകുപ്പ് 397 IPC-യുടെ പരിധിയിൽ കേസ് കൊണ്ടുവരണമെങ്കിൽ, മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുന്ന, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കുന്ന കുറ്റവാളി വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയ്ക്ക് ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും. [ഖണ്ഡികകൾ 12.3, 12.4] [535-E-H; 536-A-C]

2.1 ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകളായ 392-ഉം 390-ഉം വ്യത്യസ്ത പദങ്ങളിലാണ് രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. വകുപ്പുകൾ 390, 394, 397, 398 എന്നിവയിൽ 'കുറ്റവാളി' എന്ന പദമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, വകുപ്പുകൾ 390 മുതൽ 398 വരെ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷിക്കപ്പെടാൻ കഴിയുന്നത്, കവർച്ച ചെയ്യുകയും കൂടാതെ/അല്ലെങ്കിൽ സ്വയമേവ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയോ അത്തരം കവർച്ച ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതും, കവർച്ചയോ കൊള്ളയോ ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുകയോ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയോ മരണം വരുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന 'കുറ്റവാളിക്ക്'/ വ്യക്തിക്ക് മാത്രമാണ്.അന്തമാനപരമായ ബാധ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല; മറിച്ച് 'മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുന്ന' കുറ്റവാളിയെ മാത്രമേ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയൂ.എങ്കിലും, വകുപ്പ് 391-ലെ 'കൊള്ള', വകുപ്പ് 396-

ലെ 'കൊലപാതകത്തോടുകൂടിയ കൊള്ള' എന്നിവ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അന്തമാനപരമായ ബാധ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ ചേർന്ന് ഒരു കവർച്ച നടത്തുകയോ നടത്താൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യണം എന്ന ഒറ്റ ആവശ്യം മാത്രമേ ഇതിനുള്ളൂ. (കൊള്ള/ കൊലപാതകത്തോടുകൂടിയ കൊള്ള). [ഖണ്ഡിക 12.4] [536-D-F]

2.2 വകുപ്പ് 397 IPC-യിലെ 'കൂറ്റവാളി' എന്ന പദം, മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുന്ന 'കൂറ്റവാളിയിൽ' മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നതാണ്. കവർച്ച ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് ഒരു കൂറ്റവാളി മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുന്നത്, ആയുധം ഉപയോഗിക്കാത്ത മറ്റൊരു കൂറ്റവാളിയിൽ കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനായി വകുപ്പ് 397 IPC ആകർഷിക്കുന്നില്ല.വകുപ്പ് 397 IPC-യും വകുപ്പ് 398 IPC-യും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. വകുപ്പ് 397 IPC ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്ക്, കൂറ്റവാളി ഏതെങ്കിലും മാരകായുധം 'ഉപയോഗിക്കുന്നു' എന്നാണ്; എന്നാൽ വകുപ്പ് 398 IPC ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്ക്, 'കൂറ്റവാളി മാരകായുധവുമായി സജ്ജനാണ്' എന്നാണ്.അതുകൊണ്ട്, 'കൂറ്റവാളി' ഏതെങ്കിലും മാരകായുധം 'ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ' മാത്രമേ വകുപ്പ് 397 IPC ബാധകമാകൂ.ഈ കേസിൽ, പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വാദപ്രകാരവും രേഖകളിലെ തെളിവുകൾ പരിഗണിക്കുമ്പോഴും, എ-1-ഉം എ-3-ഉം ഏതെങ്കിലും ആയുധം ഉപയോഗിച്ചതായി ആരോപണങ്ങൾ ഇല്ല എന്ന് കാണാൻ സാധിക്കും. എ-2-നും 'ബി' എന്ന പ്രതിക്കും എതിരെ മാത്രമായിരുന്നു ആയുധം ഉപയോഗിച്ചതായുള്ള ആരോപണം.അതുകൊണ്ട്, അപ്പീലുകാരായ എ-1-ഉം എ-3-ഉം മാരകായുധം ഉപയോഗിച്ചതായി ആരോപണങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ, വകുപ്പ് 397 IPC ബാധകമാകില്ല. ഈ പരിധി വരെ, വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള

കുറ്റത്തിന് അവരെ ശിക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. [ഖണ്ഡിക 12.7] [539-F-H; 540-A-C]

ശ്രീ ഫൂൽ കുമാർ *v.* ഡൽഹി അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ [(1975) 1 SCC 797 : [1975] 3 SCR 917]; ദിലാവർ സിംഗ് *v.* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഡൽഹി [(2007) 12 SCC 641] - ആശ്രയിച്ചു.

3.1. വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് അപ്പീൽവാദികളെ പ്രതികളെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും, വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ വകുപ്പ് 395 IPC-യിലെ കേസ് സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ, അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ ചേർന്ന് കവർച്ച ചെയ്തു എന്ന നിബന്ധന തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, നാല് പേരെ മാത്രമാണ് വിചാരണ ചെയ്തതെന്നും, കീഴ്ക്കോടതികൾ വകുപ്പ് 391 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ വകുപ്പ് 395 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് പ്രതികളെ ശിക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഉള്ള പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ വാദത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം: തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്, എല്ലാ പ്രതികൾക്കെതിരെയും ട്രയൽ കോടതി വകുപ്പ് 395 IPC, 397 IPC എന്നീ കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ കുറ്റങ്ങളോടെയാണ് കക്ഷികൾ വിചാരണയ്ക്ക് പോയത്. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ വകുപ്പ് 395 IPC പ്രകാരമുള്ള കേസ് നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, പ്രതിക്ക് യാതൊരു മുൻവിധിയോ ദോഷമോ ഉണ്ടാകാത്തതിനാൽ, അവരെ വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ വകുപ്പ് 395 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.മാത്രമല്ല, ഒരു പ്രധാന കുറ്റത്തിന്റെ കുറ്റം നിലനിൽക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പോലും, ആ ചെറിയ കുറ്റത്തിന് കുറ്റം ചുമത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ പോലും, അതിനുള്ള ശിക്ഷ നിലനിർത്താവുന്നതാണ് . ഒരു

പ്രതിക്കെതിരെ ഗുരുതരമായ ഒരു കുറ്റം ചുമത്തുകയും എന്നാൽ അത് തെളിയിക്കാൻ കഴിയാതിരിക്കുകയോ സാങ്കേതികപരമായ പിഴവുകൾ കാരണം പരാജയപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ, കുറ്റം മാറ്റം വരുത്താതെ തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ ചെറിയ കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. [ഖണ്ഡിക 14] [540-D-H]

രംഗേഷ്ഭായ് മോഹൻഭായ് കോളി *v.* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഗുജറാത്ത് [(2011) 11 SCC 111 : [2010] 14 SCR 1] - ആശ്രയിച്ചു.

3.2 വകുപ്പുകൾ 391/395-ഉം വകുപ്പ് 397 IPC-യും തമ്മിൽ ശിക്ഷയുടെ കാര്യത്തിൽ കാര്യമായ വ്യത്യാസമില്ല. വകുപ്പ് 397 IPC-യുടെ കാര്യത്തിൽ ശിക്ഷ ഏഴ് വർഷത്തിൽ കുറവായിരിക്കില്ല എന്ന ഒരൊറ്റ വ്യത്യാസം മാത്രമേയുള്ളൂ. അല്ലെങ്കിൽ, 'കവർച്ചയും' 'കൊള്ളയും' അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. പ്രതികളുടെ എണ്ണത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം മാത്രമുള്ള, കവർച്ചയുടെ വിപുലീകരിച്ച രൂപമാണ് കൊള്ള.അതുകൊണ്ട്, വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ഒരു പ്രതിയെ ശിക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ പോലും, അദ്ദേഹത്തെ വകുപ്പ് 395 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. കാരണം, വകുപ്പ് 395 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിനായാലും വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിനായാലും, ആത്യന്തികമായി പ്രോസിക്യൂഷൻ 'കവർച്ച'യും 'കൊള്ള'യും തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അങ്ങനെ ശിക്ഷിക്കുമ്പോൾ പ്രതിക്ക് യാതൊരു ദോഷവും സംഭവിക്കുന്നില്ല.എങ്കിലും, ഒരു പ്രതിക്കെതിരെ വകുപ്പ് 397 IPC ബാധകമാക്കാൻ, ആ കുറ്റവാളി ഏതെങ്കിലും മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുകയോ, ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ മരണം വരുത്താനോ ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കാനോ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തു എന്ന ഒരു അധിക വസ്തുത കൂടി പ്രോസിക്യൂഷൻ

തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്.അതുകൊണ്ട്, ഈ കേസ് വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരം വകുപ്പ് 395 IPC യോടൊപ്പം വായിക്കുമ്പോൾ നിലനിൽക്കുന്നതാണ്. കീഴ്ക്കോടതികൾ വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരം പ്രതിയെ ശിക്ഷിച്ചത് ശരിയല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയ സാഹചര്യത്തിലും, വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരം വകുപ്പ് 395 IPC യോടൊപ്പം വായിക്കുമ്പോൾ കേസ് നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, കുറ്റം മാറ്റം വരുത്താതെ പോലും വകുപ്പ് 391 പ്രകാരം വകുപ്പ് 395 IPC യോടൊപ്പം വായിച്ചുള്ള കുറ്റത്തിന് അവരെ ശിക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. ടയൽ കോടതി പ്രതികൾക്കെതിരെ വകുപ്പുകൾ 395, 397 IPC എന്നിവ പ്രകാരം കുറ്റം ചുമത്തിയിരുന്നു. [ഖണ്ഡിക 15] [541-G-H; 542-A-D]

3.3. വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് പോലും തെളിവില്ലെന്നും, വകുപ്പ് 395 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും ഉള്ള അപ്പീൽവാദികളായ പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ വാദത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം:കൊള്ള നടത്തുന്നതിൽ അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ ചേർന്ന് ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്ന് തെളിയിക്കണമെന്നും, ഈ കേസിൽ നാല് പേരെ മാത്രമാണ് വിചാരണ ചെയ്തതെന്നും, അതിനാൽ അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ ഉൾപ്പെട്ടത് പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു എന്നുമായിരുന്നു വാദം. എങ്കിലും, ഇനി പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്:എഫ്.ഐ.ആറിൽ അഞ്ച് പേർ കവർച്ചയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായി പരാമർശമുണ്ട്.അഞ്ച് പേർക്കെതിരെയാണ് കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചത്.രണ്ട് പ്രതികൾ ഒളിച്ചോടിയതിനാൽ , വിചാരണ വിഭജിക്കുകയും മൂന്ന് പ്രതികളെ വിചാരണ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.ഒളിവിലായിരുന്ന 'ബി' എന്ന പ്രതിയെ പിന്നീട് വിചാരണ ചെയ്തു, ഒരാൾ ഇപ്പോഴും ഒളിവിലാണ്.കൊള്ളക്കുറ്റത്തിൽ അഞ്ച് പേർ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് എല്ലാ കീഴ്ക്കോടതികളും ഒരേപോലെ

കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്.ചില പ്രതികൾ ഒളിച്ചോടിപ്പോയതുകൊണ്ട് വിചാരണയിൽ അഞ്ച് പേരിൽ കുറഞ്ഞവർ മാത്രമേ ഉൾപ്പെട്ടുള്ളൂ എന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം, വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ വകുപ്പ് 395 IPC-യിലെ കുറ്റം നിലനിൽക്കുന്നില്ലെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല.അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ കവർച്ചാ കുറ്റത്തിൽ ഉൾപ്പെടുകയും അത് ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നതിനാണ് പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടത്, അല്ലാതെ അഞ്ച് പേരെ വിചാരണ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നതിനല്ല. അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ ചേർന്ന് കവർച്ച നടത്തുകയോ നടത്താൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തു എന്ന് തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കണ്ടെത്തിയാൽ, ആ കേസ് വകുപ്പ് 391 IPC-യുടെ പരിധിയിൽ വരികയും 'കൊള്ള' എന്നതിന്റെ നിർവചനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുകയും ചെയ്യും.അതുകൊണ്ട്, ഈ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, പ്രതികളെ വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ വകുപ്പ് 395 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. [ഖണ്ഡിക 16] [542-D-H; 543-A]

3.4. ഒളിച്ചോടിയ പ്രതികളിൽ ഒരാളായ 'ബി' യെ, പിന്നീട് നടന്ന വിചാരണയിൽ വിട്ടയച്ചു എന്നതിനാലും, അതിനാൽ ആ വിട്ടയക്കലിന്റെ ആനുകൂല്യം നിലവിലെ പ്രതികൾക്ക് നൽകണമെന്നും, അവരെ വിട്ടയക്കണമെന്നും ഉള്ള പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ വാദത്തിന് അടിസ്ഥാനമില്ല.പ്രതികളെ വിചാരണ ചെയ്യുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്, അവർക്കെതിരെ തെളിയിക്കപ്പെട്ട തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണം.'ബി' ഒളിച്ചോടിയതിനെ തുടർന്ന് വിചാരണ വേർതിരിക്കുകയും, 15 വർഷത്തിന് ശേഷം മാത്രമാണ് വിചാരണ നേരിട്ടതെന്ന കാര്യവും ശ്രദ്ധിക്കണം.'ബി'-യുടെ കേസിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിട്ടയക്കൽ ഉത്തരവിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്, പി.ഡബ്ല്യു-1 (പ്രധാന സാക്ഷി) 'ബി'-

യുടെ വിചാരണ വേളയിൽ കുറുമാറി എന്നാണ്.'ബി'-യുടെ കേസിൽ, അഞ്ച് സാക്ഷികളെ മാത്രമേ വിസ്തരിച്ചുള്ളൂ. മറ്റു സാക്ഷികളെ എന്തുകൊണ്ടാണ് വിസ്തരിക്കാതിരുന്നത് എന്നതിന് കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം.എന്നാൽ, ഈ കേസിൽ, പി.ഡബ്ല്യു-1 പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുക മാത്രമല്ല, 15 സാക്ഷികളെ വരെ വിസ്തരിക്കുകയും ചെയ്തു.അതുകൊണ്ട്, പിന്നീട് നടന്ന വിഭജിത വിചാരണയിൽ 'ബി' വിട്ടയക്കപ്പെട്ടു എന്ന ഒരൊറ്റ കാരണം കൊണ്ട് മാത്രം, ആ വിട്ടയക്കലിന്റെ ആനുകൂല്യം ഈ അപ്പീൽവാദികളായ പ്രതികൾക്ക് ലഭിക്കില്ല. കാരണം, ഈ പ്രതികൾക്കെതിരായ കേസ് തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു. [ഖണ്ഡിക 17] [543-B-E]

അമൃത *v.* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മധ്യപ്രദേശ് [(2004) 12 SCC 224]; ഗംഗാധർ ബെഹെറ *v.* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഒറീസ്സ [(2002) 8 SCC 381 : [2002] 3 Suppl. SCR 183]; രാജ *v.* സ്റ്റേറ്റ് [(2013) 12 SCC 674 : [2013] 9 SCR 230] - ആശ്രയിച്ചു.

രാജ് കുമാർ @ രാജൂ *v.* ഉത്തരാഞ്ചൽ സംസ്ഥാനം [(2008) 11 SCC 397]; ബൽബീർ *v.* ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [2020 SCC Online All 845]; മോഹൻ സിംഗ് *v.* പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം [AIR 1963 SC 174 : [1962] Supplementary SCR 848]; റാം ബിലാസ് സിംഗ് *&* മറ്റുള്ളവർ *v.* ബീഹാർ സംസ്ഥാനം [[1964] 1 SCR 775]; മൻമീത് സിംഗ് @ ഗോൾഡി *v.* പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം [(2015) 7 SCC 167 : [2015] 3 SCR 773]; ഹർഭജൻ സിംഗ് *v.* ജമ്മു *&* കാശ്മീർ സംസ്ഥാനം [(1975) 4 SCC 480]; സത്യനാരായണൻ *v.* പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ മുഖേനയുള്ള സംസ്ഥാനം [(2012) 12 SCC 627 : [2012] 10 SCR 950]; രാജൂ മാഞ്ചി *v.* ബീഹാർ സംസ്ഥാനം [(2019) 12 SCC 784]; റഫീഖ് അഹമ്മദ് *v.* യു.പി. സംസ്ഥാനം [(2011) 8 SCC 300 : [2011] 11 SCR 907];

പ്രേമ എസ്. റാവു *v.* യാഡ്ല ശ്രീനിവാസ റാവു **[(2003) 1 SCC 217 : [2002] 3 Supplementary SCR 339]** – പരാമർശിച്ചു.

പരാമർശിക്കപ്പെട്ട കേസ് നിയമങ്ങൾ

[1975] 3 SCR 917	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 6.1
(2007) 12 SCC 641	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 6.1
(2008) 11 SCC 397	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 6.5
[1962] Supplementary SCR 848	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 7
[1964] 1 SCR 775	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 7.1
[2015] 3 SCR 773	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 7.1
(1975) 4 SCC 480	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 8.5
[2012] 10 SCR 950	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 8.9
(2019) 12 SCC 784	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 8.9
[2011] 11 SCR 907	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 8.10
[2002] 3 Supplementary SCR 339	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 8.10
[2010] 14 SCR 1	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 14
[2002] 3 Suppl. SCR 183	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 17

(2004) 12 SCC 224 ആശ്രയിച്ചു ഖണ്ഡിക 17

[2013] 9 SCR 230 ആശ്രയിച്ചു ഖണ്ഡിക 17

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി.ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 903/2021.

മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയിലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 429/2012-ൽ 2019 ജൂലൈ 16-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയിലും ഉത്തരവിലും നിന്നും.

ഇതോടൊപ്പം ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 904/2021-ഉം.

അപ്പീൽവാദികൾക്കു വേണ്ടി:

ജി. ശിവബാലമുരുകൻ, പി. ആർ. കോവിലൻ പൂങ്കുൻട്രൻ, വി. വാസുദേവൻ, ശ്രീമതി. ഗീത കോവിലൻ (അഡ്വക്കേറ്റുമാർ).

പ്രതിഭാഗത്തിന് വേണ്ടി :

ഡോ. ജോസഫ് അരിസ്റ്റോട്ടിൽ എസ്., മിസ്. പ്രീതി സിംഗ്, മിസ്. റിപുൽ സ്വാതി കുമാരി (അഡ്വക്കേറ്റുമാർ).

വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചത് , ജസ്റ്റിസ് എം. ആർ. ഷാ .

1.മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി ക്രിമിനൽ ആർ.സി. നമ്പർ 405/2012, 429/2012 എന്നിവയിൽ 2019 ജൂലൈ 16-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച പൊതു വിധിയിലും ഉത്തരവിലും അസംതൃപ്തരും ദുഃഖിതരുമായിട്ടാണ് ഈ അപ്പീൽ നൽകുന്നത്. ഈ ഉത്തരവിലൂടെ ഹൈക്കോടതി പ്രസ്തുത പുനഃപരിശോധനാ അപേക്ഷകൾ തള്ളിക്കളയുകയും, ടയൽ കോടതിയും ഒന്നാം അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണലും (സെഷൻസ് കോടതി) പാസാക്കിയ വിധി ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ

വിധിയിൽ, അപ്പീലുകാരെ, അതായത് ഒറിജിനൽ പ്രതികളായ ഒന്നാം പ്രതിയെയും നാലാം പ്രതിയെയും ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 397 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിച്ചിരുന്നു.

2.ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 903/2021 ഒറിജിനൽ ഒന്നാം പ്രതിയായ (A1) ഗണേശൻ നൽകിയതാണ്. ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 904/2021 പ്രതിയായ ഷൺമുഖം @ ബാബു (A3) നൽകിയതുമാണ്.ഈ ഘട്ടത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം: തുടക്കത്തിൽ, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ (IPC) വകുപ്പ് 395–ഉം 397–ഉം പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് അഞ്ച് പേർക്കെതിരെയാണ് കുറ്റപത്രം ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നത്. അതിൽ, ഗണേശൻ A1 ആയും, സംഭവസമയത്ത് ഒളിവിലായിരുന്ന ബെന്നി A2 ആയും, പ്രഭാകരൻ A3 ആയും, ഷൺമുഖം @ ബാബു A4 ആയും, ഷാജഹാൻ A5 ആയും കാണിച്ചിരുന്നു.എങ്കിലും, സംഭവസമയത്ത് A2–ബെന്നിയും A5–ഷാജഹാനും ഒളിവിലായതിനാൽ, വിചാരണ വേർതിരിച്ചു. വിചാരണയ്ക്ക് ശേഷം, പ്രതികളുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ ഗണേശൻ A1 ആയും, പ്രഭാകരൻ A2 ആയും, ഷൺമുഖം A3 ആയും മാറ്റപ്പെട്ടു.ബെന്നി പിന്നീട് 15 വർഷത്തിനു ശേഷം അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുകയും തുടർന്ന് വെവ്വേറെ വിചാരണ നടത്തുകയും, 2018 നവംബർ 15–ലെ വിധിയിലൂടെ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്തു (ബെന്നിയുടെ വിട്ടയക്കൽ പിന്നീട് വിശദീകരിക്കുന്നതാണ്).

3.പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് അനുസരിച്ച്, 1996 ഓഗസ്റ്റ് 19–ന് രാത്രി 8:00 മണിയോടെ കവർച്ച നടത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ A1 മുതൽ A5 വരെയുള്ള പ്രതികൾ ഒരുമിച്ച്, TN 31 8686 എന്ന കാറിൽ കത്തിയും ഇരുമ്പ് പൈപ്പുമായി കടലൂരിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് പൻരുട്ടിയിൽ എത്തി. A1 – ഗണേശൻ കാറിൽ തന്നെ ഇരിക്കുകയും A2 മുതൽ A5 വരെയുള്ളവരെ അയക്കുകയും ചെയ്തു. പദ്ധതി പ്രകാരം A2 മുതൽ A5 വരെയുള്ളവർ ₹60,000 കവർച്ച

ചെയ്തു.പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം:PW1 – ദുരൈസാമി സൈക്കിളിൽ പൻരുട്ടിയിലെ വള്ളലാർ സ്ട്രീറ്റിനടുത്ത് വന്നപ്പോൾ, പ്രതികൾ അയാളെ തള്ളിയിട്ടു.A3 – പ്രഭാകരൻ ഇരുമ്പ് ദണ്ഡ് ഉപയോഗിച്ച് ദുരൈസാമിയുടെ തലയ്ക്കും വലത് കൈവിരലിനും അടിച്ച് പരിക്കേൽപ്പിച്ചു.A2 മുതൽ A5 വരെയുള്ളവരിൽ ഒരാൾ ദുരൈസാമിയുടെ സൈക്കിളിന്റെ ഹാൻഡിൽ ബാറിൽ തൂക്കിയിട്ടിരുന്ന ₹60,000–വും 16 ഗ്രാം സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങളുമടങ്ങിയ ബാഗ് പറിച്ചെടുത്ത് ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു.പ്രതികളായ A2 മുതൽ A5 വരെയുള്ളവർ രക്ഷപ്പെടുന്നത് PW2 – പഴനിവേൽ തടഞ്ഞപ്പോൾ, A2 (ബെന്നി) തന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ദണ്ഡ് ഉപയോഗിച്ച് പഴനിവേലിന്റെ തലയ്ക്കും കൈക്കും അടിക്കുകയും രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. A3, A4, A5 എന്നിവർ മുകളിൽ പറഞ്ഞ ബാഗുമായി സ്ഥലത്ത് നിന്ന് ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു.അന്വേഷണം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അഞ്ച് പ്രതികൾക്കെതിരെ IPC സെക്ഷൻ 395–ഉം 397–ഉം പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചു. അഞ്ച് പ്രതികൾക്കെതിരെയും കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തിയിരുന്നു.എന്നാൽ, A2 – ബെന്നിയും A5 – ഷാജഹാനും ഒളിവിലായതിനാൽ വിചാരണ വേർതിരിക്കുകയും, ഗണേശൻ, പ്രഭാകരൻ, ഷൺമുഖം എന്നിവർക്കെതിരെ വിചാരണ തുടരുകയും ചെയ്തു. ഈ വിചാരണയിൽ ഗണേശൻ A1 ആയും, പ്രഭാകരൻ A3 ആയും, ഷൺമുഖം A4 ആയും ആണ് രേഖപ്പെടുത്തിയത്. ഷാജഹാൻ ഇപ്പോഴും ഒളിവിലാണെന്നും റിപ്പോർട്ടുണ്ട്.പ്രതികൾ കുറ്റങ്ങൾ നിഷേധിച്ചതിനെ തുടർന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിൽ വിചാരണ ആരംഭിച്ചു. പ്രോസിക്യൂഷൻ തങ്ങളുടെ കേസ് തെളിയിക്കുന്നതിനായി 15 സാക്ഷികളെ വിസ്തരിച്ചു.പരാതിക്കാരനും പരിക്കേറ്റ ദൃക്സാക്ഷിയുമായ തിരു ദുരൈസാമി PW1 ആയും, തിരു പഴനിവേൽ PW2 ആയും, തിരു അരവിന്ദ് കുമാർ PW3 ആയും, തിരു അശോക് കുമാർ PW4 ആയും വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടു.തിരു ഷൺമുഖം PW5 ആയും, PW1–ന് ചികിത്സ നൽകിയ

ഡോക്ടർ തിരു ഇളങ്കോവൻ PW10 ആയും വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടു.അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തിരു സുബ്രഹ്മണ്യനെ PW13 ആയും വിസ്തരിച്ചു.ഈ സാക്ഷികളിലൂടെ പ്രോസിക്യൂഷൻ രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകളും ഹാജരാക്കി.രേഖാമൂലമുള്ളതും വാക്കാലുള്ളതുമായ എല്ലാ തെളിവുകളും പരിശോധിച്ച ശേഷം, ട്രയൽ കോടതി 2010 ഏപ്രിൽ 13-ന് S.C. നമ്പർ 363/2009-ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയിലും ഉത്തരവിലും പ്രതികളെ IPC വകുപ്പ് 397 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിക്കുകയും, അവർ ഓരോരുത്തരും 7 വർഷം കഠിനതടവ് അനുഭവിക്കണമെന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം ഒരു വർഷം കൂടി കഠിനതടവ് അനുഭവിക്കണമെന്നും വിധിച്ചു.

4.ട്രയൽ കോടതി തങ്ങളെ IPC വകുപ്പ് 397 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിച്ചതിലും 7 വർഷം കഠിനതടവ് വിധിച്ചതിലും അസംതൃപ്തരായി, പ്രതികളായ ഗണേശനും (A1) ഷൺമുഖവും (A3) സെഷൻസ് കോടതിയിൽ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 48/2010 ഫയൽ ചെയ്തു.2012 ജനുവരി 3-ലെ വിധിയിലും ഉത്തരവിലും, സെഷൻസ് കോടതി ഈ അപ്പീൽ തള്ളിക്കളയുകയും, ട്രയൽ കോടതിയുടെ വിധി ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തു. ഹൈക്കോടതിയും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട വിധിയിലൂടെ വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ സ്ഥിരീകരിച്ചു.

5.വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ ഹൈക്കോടതി ശരിവെച്ചതിനെ തുടർന്ന്, A1 ഗണേശൻ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 903/2021-ഉം, A3 ഷൺമുഖം ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 904/2021-ഉം ഫയൽ ചെയ്തു.മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, കുറ്റകൃത്യം നടന്ന് 15 വർഷത്തിനു ശേഷം ഒറിജിനൽ രണ്ടാം പ്രതിയായ (A2) ബെന്നിയെ പിടികൂടുകയും, വെവ്വേറെ വിചാരണ നടത്തുകയും ചെയ്തു. സെഷൻസ് കേസ് നമ്പർ 12/2018-ൽ, 2018 നവംബർ 15-ലെ വിധിയിലൂടെ അയാളെ വിട്ടയച്ചു. പ്രതിയായ ബെന്നിയെ വിട്ടയച്ച വിഷയം താഴെ ചർച്ച ചെയ്യുകയും പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

6.പ്രതിഭാഗം – ഗണേശൻ **(**ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **903/2021)** സമർപ്പിച്ച വാദങ്ങൾ

പ്രതിയായ ഗണേശന് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ താഴെ പറയുന്ന വാദങ്ങളാണ് സമർപ്പിച്ചത്:

എഫ്.ഐ.ആറിൽ സംശയമുണ്ട്.PW1 ദുരൈസാമി മൊഴി നൽകിയത്, സംഭവം നടന്നത് 1996 ഓഗസ്റ്റ് 19-ന് രാത്രി ഏകദേശം 11:00 മണിക്ക് ആണെന്നും, പ്രതികൾ ആക്രമിച്ച ഉടൻ താൻ ബോധരഹിതനായി എന്നും, തുടർന്ന് സർക്കാർ ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ഒരു ആഴ്ചയ്ക്ക് ശേഷം ബോധം തിരിച്ചുകിട്ടുകയും ചെയ്തു എന്നുമാണ്.എന്നാൽ, ഇതിന് വിരുദ്ധമായി, PW13 – അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മൊഴി നൽകിയത്, താൻ 1996 ഓഗസ്റ്റ് 20-ന് പുലർച്ചെ 2:30-ന് സർക്കാർ ആശുപത്രിയിൽ എത്തുകയും PW1 ദുരൈസാമിയുടെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു എന്നാണ്. താൻ 3:00 മണിക്ക് പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ എത്തുകയും ആ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ IPC വകുപ്പ് 394 പ്രകാരം ക്രൈം നമ്പർ 678/1996 രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.PW13, തന്റെ ക്രോസ് വിസ്താരത്തിൽ പരാതിയായ Ex.P1-ൽ പരാതിക്കാരന്റെ ഒപ്പോ വിരലടയാളമോ ഇല്ല എന്ന് സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്.അതുകൊണ്ട്, പ്രോസിക്യൂഷൻ അവകാശപ്പെടുന്നതുപോലെ Ex.P1 എന്ന പരാതി നിലവിൽ വരാൻ സാധ്യതയില്ലെന്നും, തൽഫലമായി ഐ.ഒ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത എഫ്.ഐ.ആർ നിയമപരമായി അസ്വീകാര്യമാണ് എന്നുമാണ് വാദം.

2.പ്രതികളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞത് സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്തെന്നാൽ, തിരിച്ചറിയൽ പരേഡ് നടപടികൾ ഒന്നും നടത്തിയില്ല.ഈ കേസിൽ പോലീസ് ടി.ഐ.പി. നടത്തിയില്ല എന്ന് വാദിക്കുന്നു. ട്രയൽ കോടതിയിൽ വെച്ച് പോലും,

പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികൾക്ക് പ്രതികളെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് വ്യക്തമായി മൊഴി നൽകി. അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഇപ്രകാരമാണ്:(i) PW1 സംഭവം നടന്ന ശേഷം ബോധരഹിതനായി.(ii) PW2 മൊഴി നൽകിയത്: "പ്രതികളെ എനിക്കറിയാമോ എന്ന്, ഇത്രയും കാലം കഴിഞ്ഞതിനാൽ എനിക്ക് ഓർമ്മയില്ല."(iii) PW3 മൊഴി നൽകിയത്: "14 വർഷം കഴിഞ്ഞതിനാൽ, എനിക്ക് ഓർമ്മ നിലനിർത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല, ഇപ്പോൾ കോടതിക്ക് മുന്നിലുള്ളവരിൽ ആരാണ് ആ വ്യക്തിയെന്ന് പറയാൻ എനിക്ക് കഴിയില്ല." കൂടാതെ, സംഭവം നടന്ന സ്ഥലത്ത് വെളിച്ചം കുറവായിരുന്നെന്നും മഴ പെയ്യുകയായിരുന്നു എന്നും PW3 മൊഴി നൽകി.(iv) PW4 മൊഴി നൽകിയത്: "14 വർഷം കഴിഞ്ഞതിനാൽ, അവർക്ക് കൃത്യമായി പറയാൻ കഴിയില്ല" എന്നാണ്.

6.1 ആക്സിഡന്റ് രജിസ്റ്ററിലും, PW10 ഡോക്ടർ, പരാതിക്കാരനെ ആക്രമിച്ചത് അജ്ഞാതരായ മൂന്ന് പേർ ആണെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നും വാദിക്കുന്നു. അതിനാൽ, സംഭവത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ആളുകളുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ച് (3 പേരോ 5 പേരോ?) ഗുരുതരമായ സംശയം ഇത് ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.പ്രതിയായ ഗണേശൻ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പങ്കെടുത്തില്ല, കാരണം അയാൾ കാറിലായിരുന്നു. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 397 IPC ഗണേശന് ബാധകമാകില്ല. പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് പ്രകാരം പോലും, പ്രതിയായ ഗണേശൻ കാറിലായിരുന്നു എന്നും, സംഭവം നടന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് പോയില്ല എന്നും, അതിനാൽ വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് അദ്ദേഹത്തെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും വാദിക്കുന്നു.'കുറ്റവാളി' (offender) എന്ന പദം മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുന്ന 'കുറ്റവാളിയിൽ' മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നതാണ് എന്നത് സുസ്ഥാപിതമായ നിയമമാണെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു. കവർച്ച ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് ഒരു കുറ്റവാളി മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുന്നത്, ആയുധം ഉപയോഗിക്കാത്ത മറ്റൊരു കുറ്റവാളിയിൽ കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനായി

വകുപ്പ് 397 IPC ആകർഷിക്കുന്നില്ല എന്നും വാദിക്കുന്നു. ഈ കോടതിയുടെ ശ്രീ ഫൂൽ കുമാർ ***v.*** ഡൽഹി അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ [(1975) 1 SCC 797 (ഖണ്ഡിക 5 & 6)], ദിലാവർ സിംഗ് ***v.*** സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഡൽഹി [(2007) 12 SCC 641 (ഖണ്ഡിക 19 മുതൽ 22 വരെ)] എന്നീ വിധികൾ ശക്തമായി ആശ്രയിക്കുന്നു.പ്രതിയായ ഗണേശന് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ തുടർന്നും സമർപ്പിക്കുന്നത്, ഒറിജിനൽ പ്രതിയായ ബെന്നിയെ കോടതി 2018 നവംബർ 15-ലെ വിധിയിലൂടെ വിട്ടയച്ചു എന്നാണ്. പ്രതികൾക്കും മറ്റ് പ്രതികൾക്കുമെതിരെയുള്ള ആരോപണങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെയാണെങ്കിൽ, അവയെ വിഭജിക്കാനാവാത്തതും വേർതിരിക്കാനാവാത്തതും ആയി കണക്കാക്കണമെന്നും, അതിനാൽ സഹപ്രതിയുടെ വിട്ടയക്കലിന്റെ ആനുകൂല്യം മറ്റ് പ്രതികൾക്കും ലഭിക്കണം എന്നതും സുസ്ഥാപിതമായ നിയമമാണ്. പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് പ്രകാരം A1 മുതൽ A5 വരെയാണ് കേസിൽ ഉൾപ്പെട്ടത്. കൂടാതെ, PW1-നെയും PW2-നെയും ആരാണ് മർദിച്ചത് എന്ന് സാക്ഷികൾക്ക് തിരിച്ചറിയാനോ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.

6.2. PW1-നും PW2-നും ഉണ്ടായ പരിക്കുകൾ ലഘുവായതാണ് എന്ന്, ഇനി മറിച്ചാണെങ്കിൽ പോലും, സമർപ്പിക്കുന്നു.മെഡിക്കൽ രേഖകൾ അനുസരിച്ച്, PW10 ഡോക്ടർ ആർ. ഇളങ്കോവന്റെ മൊഴിയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്, PW1-നും PW2-നും ഉണ്ടായ പരിക്കുകൾ ലളിതമായ പരിക്കുകളാണ് എന്നാണ്.ഈ കേസിൽ 'മാരകായുധം' കണ്ടെടുത്തതിന് സാധ്യതകളില്ലെന്നും, അതിനാൽ വകുപ്പ് 397 IPC പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.

6.3. പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വാദം അനുസരിച്ച് ഈ കേസിൽ ഉൾപ്പെട്ട പ്രതികളുടെ എണ്ണം അഞ്ച് ആയിരുന്നു എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ, എല്ലാ

പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളും മൊഴി നൽകിയത് പ്രതികളുടെ എണ്ണം മൂന്നിൽ കൂടുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നാണ്.അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ കവർച്ച നടത്തുകയോ നടത്താൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്താൽ മാത്രമേ അത് കൊള്ളയായി മാറുകയുള്ളൂ എന്നും വാദിക്കുന്നു. ഇത് കവർച്ചയുടെ ഒരു തീവ്രരൂപം മാത്രമാണെന്നും, സാധാരണയായി കൊള്ളക്കാർ മാരകായുധങ്ങളുമായി സജ്ജരായിരിക്കുമെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.ഈ കേസിൽ, പ്രതികളുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ച് പ്രോസിക്യൂഷന് പോലും ഉറപ്പില്ല എന്നും, അതിനാൽ കുറ്റപത്രം വകുപ്പുകൾ 395-ഉം 397-ഉം പ്രകാരം ഫയൽ ചെയ്തിട്ടും, ട്രയൽ കോടതി വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരം മാത്രമാണ് കുറ്റം ചുമത്തിയത് എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.

6.4. PW2 മുതൽ PW4 വരെയുള്ള ദൃക്സാക്ഷികൾ പോലും വിശ്വസനീയരല്ലെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.അവരുടെ വീടുകളും സംഭവം നടന്ന സ്ഥലവും തമ്മിലുള്ള ദൂരം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, PW1-ന്റെ നിലവിളി കേൾക്കാൻ സാധ്യതയില്ല എന്നും, പ്രതികൾ കവർച്ച ചെയ്ത ശേഷം മാത്രമാണ് അവർ സംഭവസ്ഥലത്ത് എത്തിയതെന്നും വാദിക്കുന്നു.

6.5. കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കുന്നതിലും വിചാരണ നടത്തുന്നതിലും അമിതമായ കാലതാമസം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു. ഈ കേസിൽ, 13 വർഷത്തിന് ശേഷമാണ് കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചത്, ഈ കാലതാമസം എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ വിശദീകരിച്ചിട്ടില്ല.മാത്രമല്ല, കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പങ്കെടുത്ത പ്രതികളുടെ എണ്ണം അഞ്ചിൽ കുറവാണ് എന്നും, ബെന്നിയെ ട്രയൽ കോടതി വിട്ടയച്ചതിനാലും, അതിനാൽ ഈ പ്രതികളെ വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.ഈ വിഷയത്തിൽ, ഈ കോടതിയുടെ രാജ് കുമാർ **@** രാജൂ ***v.***

ഉത്തരാഞ്ചൽ സംസ്ഥാനം [(2008) 11 SCC 397], ബൽബീർ ***v.*** ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [2020 SCC Online All 845] എന്നീ വിധികൾ ആശ്രയിക്കുന്നു.കേസിലെ സാഹചര്യങ്ങൾ മൊത്തത്തിൽ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, പ്രതിക്ക് സംശയത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ട് എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ വാദങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രതിയായ ഗണേശൻ നൽകിയ അപ്പീൽ അനുവദിക്കണമെന്നും, അദ്ദേഹത്തെ ശിക്ഷിച്ച വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിൽ നിന്ന് വിമുക്തനാക്കണമെന്നും അപേക്ഷിക്കുന്നു.

<u>7. പ്രതിയായ ഷൺമുഖം @ ബാബു (ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 904/2021) സമർപ്പിച്ച വാദങ്ങൾ</u>

പ്രതിയായ ഗണേശന് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകന്റെ വാദങ്ങൾക്ക് പുറമേ, പ്രതിയായ ഷൺമുഖം വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചു:ഈ കേസിൽ കവർച്ചയ്ക്ക് പ്രധാനപ്പെട്ട കുറ്റമോ ശിക്ഷയോ ഇല്ല.ഒരു പ്രതിയുടെ ശിക്ഷ, പ്രധാനപ്പെട്ട കുറ്റത്തിന് മാത്രമേ ആകാൻ പാടുള്ളൂ. അതിന് തെളിവില്ലെങ്കിൽ, മറിച്ചുള്ള ശിക്ഷ നിലനിൽക്കില്ല.ഈ കേസിൽ, പ്രധാനപ്പെട്ട കുറ്റം വകുപ്പ് 395 (കൊള്ള) മാത്രമാണ്. കൂടാതെ, പ്രതിയായ ഷൺമുഖം പ്രഹരം ഏൽപ്പിക്കുകയോ, മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുകയോ, ഗുരുതരമായ പരിക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്തു എന്നതിന് രേഖകളിൽ യാതൊരു തെളിവുമില്ല.വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് അനുമാനപരമായ ബാധ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല.ഈ കോടതിയുടെ മോഹൻ സിംഗ് ***v.*** പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം (AIR 1963 SC 174) എന്ന കേസിലെ വിധി ഇതിനായി ആശ്രയിക്കുന്നു.

7.1 റോബറിക്കുള്ള കുറ്റം ചുമത്താതിരുന്നത്: വകുപ്പുകൾ 390/392 (കവർച്ച) പ്രകാരം, വകുപ്പ് 378 (മോഷണം), വകുപ്പ് 383 (നിർബന്ധപ്പിരിവ്) എന്നിവയോടൊപ്പം വായിക്കുമ്പോൾ, കുറ്റപത്രത്തിലോ കുറ്റങ്ങളിലോ കവർച്ചയ്ക്ക് പ്രത്യേക കുറ്റം ചുമത്താത്ത സാഹചര്യത്തിൽ, പ്രതിയെ ഈ കുറ്റങ്ങൾക്കും ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല.കൊള്ള തെളിയിക്കുന്നതിലെ കുറവ്: കൊള്ള എന്നത്, പ്രതികളുടെ എണ്ണത്തിൽ (അഞ്ചോ അതിലധികമോ) വ്യത്യാസമുള്ള കവർച്ചയുടെ ഒരു വിപുലീകരിച്ച രൂപം മാത്രമാണ്. കൊള്ള തെളിയിക്കാൻ ഇത് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ് . ഈ വിഷയത്തിൽ, ഈ കോടതിയുടെ റാം ബിലാസ് സിംഗ് ***&*** മറ്റുള്ളവർ ***v.*** ബീഹാർ സംസ്ഥാനം [(1964) 1 SCR 775]; രാജ് കുമാർ **@** രാജു **(**മേൽ വിവരിച്ചത്**);** മൻമീത് സിംഗ് **@** ഗോൾഡി ***v.*** പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം [(2015) 7 SCC 167] എന്നീ വിധികൾ ആശ്രയിക്കുന്നു.കൂട്ട് പ്രതിയുടെ കുറ്റസമ്മത മൊഴിയെ ആശ്രയിച്ചത്: പ്രതിയായ ഷൺമുഖത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ, തെളിവായി സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയാത്ത സഹപ്രതിയുടെ കുറ്റസമ്മത മൊഴിയെ ആശ്രയിച്ചാണ് ശിക്ഷിച്ചത് എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് നൽകിയ മൊഴി: A1 – ഗണേശൻ, A2 – ബെന്നി എന്നിവർ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് നൽകിയ കുറ്റസമ്മത മൊഴികൾ തെളിവായി സ്വീകാര്യമല്ല.തെളിവിന്റെ അഭാവം: A1 – ഗണേശൻ, A2 – ബെന്നി എന്നിവരുടെ കുറ്റസമ്മത മൊഴികൾ ഒഴികെ, പ്രതിയായ ഷൺമുഖത്തിന് എതിരെ മറ്റ് തെളിവുകളൊന്നും നിലവിലില്ല എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.മുകളിൽ പറഞ്ഞ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ അപ്പീൽ അനുവദിക്കണമെന്നും, വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട പ്രതിയായ ഷൺമുഖത്തെ വിട്ടയക്കണമെന്നും അപേക്ഷിക്കുന്നു.

8.തമിഴ്നാട് സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ഡോ. ജോസഫ് അരിസ്റ്റോട്ടിൽ എസ്., ഈ കേസിലെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും

കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഗണേശൻ (A1) ഷൺമുഖം @ ബാബു (A3) എന്നിവരെ ശിക്ഷിച്ചതിൽ കീഴ്ക്കോടതികൾക്ക് യാതൊരു പിഴവും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് ശക്തമായി സമർപ്പിച്ചു.

8.1. ഈ കേസിൽ, വാക്കാലുള്ളതും രേഖാമൂലമുള്ളതുമായ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കിക്കൊണ്ട്, കുറ്റകൃത്യം നടക്കുന്ന സമയത്ത് പ്രതികളുടെ സാന്നിധ്യം പ്രോസിക്യൂഷൻ സ്ഥാപിക്കുകയും തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

8.2. ഈ കേസിൽ, ട്രയൽ കോടതി, ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതി, ഹൈക്കോടതി എന്നിവ ഉൾപ്പെടെയുള്ള കീഴ്ക്കോടതികൾ പൊതുവായ കണ്ടെത്തലുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 136 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ഈ വിധികളിൽ ഇടപെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. തന്മൂലം, ഹൈക്കോടതി അതിന്റെ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരപരിധി ഉപയോഗിച്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിൽ അനുച്ഛേദം 136 പ്രകാരം ഈ കോടതി ഇടപെടേണ്ട കാര്യമില്ല എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.

8.3. ട്രയൽ കോടതിയും ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതിയും പുനഃപരിശോധനാ കോടതിയും (റീവിഷണൽ കോടതി) PW1-ന്റെ (പരാതിക്കാരൻ), PW2-ന്റെ (പരിക്കേറ്റ സാക്ഷി), PW10-ന്റെ (PW1-നെയും PW2-നെയും ചികിത്സിച്ച ഡോക്ടർ), PW13-ന്റെ (എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത എസ്.ഐ.) എന്നിവരുടെ തെളിവുകൾ ശരിയായ രീതിയിൽ പരിഗണിച്ചു എന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

8.4. പരിക്കേറ്റ ദൃക്സാക്ഷികളായ PW1-നെയും PW2-നെയും, PW3 (ദൃക്സാക്ഷി) 1996 ഓഗസ്റ്റ് 19-ന് രാത്രി 11:55-ന് ആശുപത്രിയിൽ എത്തിച്ചു. PW10 ഡോക്ടർ PW1-നും PW2-നും ചികിത്സ നൽകുകയും അപകട രജിസ്റ്ററിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. സർക്കാർ ആശുപത്രിയിൽ നിന്ന് വിവരം ലഭിച്ചതിനെ തുടർന്ന്, PW13 ആശുപത്രിയിൽ പോകുകയും പുലർച്ചെ 2:30-ന് PW1-ന്റെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുകയും 3:00 മണിക്ക് പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ വന്ന് എഫ്.ഐ.ആർ. (Ex.P1) രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.വിരലടയാളം പതിപ്പിച്ചത്: PW1-ന്റെ രണ്ട് കൈവിരലുകൾക്കും ഗുരുതരമായി പരിക്കേറ്റിരുന്നു. ഇത് വൈദ്യശാസ്ത്രപരമായ തെളിവുകൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനാൽ, പരാതിയിൽ വിരലടയാളം പതിപ്പിക്കാൻ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.ബോധക്ഷയത്തിലെ വൈരുദ്ധ്യം: പരിക്ക് പറ്റിയ ഉടൻ ബോധരഹിതനായി എന്ന PW1-ന്റെ മൊഴിയിലെ വൈരുദ്ധ്യം അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ ഉപയോഗിക്കരുത്. കാരണം, ഈ മൊഴി നൽകിയത് സംഭവം നടന്ന് 14 വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ്.മൊഴിയുടെ വ്യാഖ്യാനം: PW1-ന്റെ മൊഴി ശ്രദ്ധിച്ച് വായിച്ചാൽ, PW13-ന് പരാതി നൽകിയ ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം ബോധരഹിതനായതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.തെളിവുകളുടെ സ്ഥിരീകരണം: ട്രയൽ കോടതിയും അപ്പീൽ കോടതിയും ശരിയായി വിലയിരുത്തിയതുപോലെ, PW10-ന്റെയും PW13-ന്റെയും മൊഴികൾ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളുടെ മൊഴികളുമായി സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട് .ഈ കേസിലെ ദൃക്സാക്ഷി തെളിവുകളും വൈദ്യശാസ്ത്രപരമായ തെളിവുകളും പരസ്പരം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനാൽ, പ്രതികൂലമായ ഇടപെടൽ ആവശ്യമില്ല എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.

8.5. ഈ കേസിൽ, തിരിച്ചറിയൽ പരേഡ് നടത്താൻ കഴിയാതിരുന്നത് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിന് ദോഷകരമല്ല എന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. കാരണം,

പ്രതികളുടെ കുറ്റം തെളിയിക്കുന്നതിന് പരിക്കേറ്റ സാക്ഷികളായ PW1-ന്റെയും PW2-ന്റെയും മൊഴികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മറ്റ് ശക്തമായ തെളിവുകൾ നിലവിലുണ്ട്.TIP തെളിവിന്റെ സ്വഭാവം: ടി.ഐ.പി. ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട തെളിവല്ല എന്നും, മറ്റ് പ്രധാന തെളിവുകൾക്ക് സ്ഥിരീകരണമില്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ അതിനെ ആശ്രയിക്കാൻ കഴിയൂ എന്നും സുസ്ഥാപിതമായ നിയമമാണ്.TIP-യുടെ ഉദ്ദേശ്യം: അന്വേഷണം ശരിയായ ദിശയിലാണ് മുന്നോട്ട് പോകുന്നത് എന്ന് അന്വേഷണ ഏജൻസിക്ക് ഉറപ്പ് നൽകാൻ വേണ്ടിയാണ് തിരിച്ചറിയൽ പരീക്ഷകൾ പ്രാഥമികമായി നടത്തുന്നത്.നിയമപരമായ ബാധ്യതയില്ല: ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമത്തിൽ ടി.ഐ.പി. നടത്താൻ അന്വേഷണ ഏജൻസിയെ നിർബന്ധിക്കുന്നതോ, അല്ലെങ്കിൽ ടി.ഐ.പി. ആവശ്യപ്പെടാൻ പ്രതിക്ക് അവകാശം നൽകുന്നതോ ആയ വ്യവസ്ഥകളൊന്നും ഇല്ല എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.ഈ വിഷയത്തിൽ, ഈ കോടതിയുടെ ഹർഭജൻ സിംഗ് ***v.*** ജമ്മു ***&*** കാശ്മീർ സംസ്ഥാനം [(1975) 4 SCC 480] എന്ന വിധി ആശ്രയിക്കുന്നു.

8.6. ഈ കേസിൽ അഞ്ച് പ്രതികളുടെ സാന്നിധ്യം പ്രോസിക്യൂഷൻ വ്യക്തമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. അഞ്ച് പ്രതികൾക്കെതിരെയാണ് കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചതെങ്കിലും, രണ്ട് പ്രതികൾ ഒളിച്ചോടിയതിനാൽ വിചാരണ മൂന്ന് പ്രതികൾക്കെതിരെ മാത്രമായി മുന്നോട്ട് പോയി.എങ്കിലും, അഞ്ച് പ്രതികളുടെ പങ്കാളിത്തം കാണിക്കുന്ന ധാരാളം തെളിവുകൾ ഉണ്ടെന്നും, അതിനാൽ വകുപ്പ് 395 IPC (കൊള്ള) ആകർഷിക്കുമെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.

8.7. ഈ കേസിൽ, PW6, PW11, PW14 എന്നിവരെ വിസ്തരിച്ചതിലൂടെ A1 - ഗണേശന്റെ സാന്നിധ്യം പ്രോസിക്യൂഷൻ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. Ex.P10 രേഖ പ്രകാരം, 1996 ഓഗസ്റ്റ് 21-ന് A1 അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.

8.8. കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുന്നതിൽ അഞ്ച് പേർ ഉൾപ്പെട്ടത് സ്ഥാപിക്കുകയും തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നും, അതിനാൽ വകുപ്പ് 395 IPC (കൊള്ള) ആകർഷിക്കുമെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.

8.9. PW11 കൂറുമാറിയെങ്കിലും, കൂറുമാറിയ സാക്ഷിയുടെ മൊഴി പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നിടത്തോളം ആശ്രയിക്കാവുന്നതാണ് എന്നത് നിയമത്തിലെ ഒരു സുസ്ഥാപിത തത്വമാണ് എന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ, ഈ കോടതിയുടെ സത്യനാരായണൻ ***v.*** പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ മുഖേന സംസ്ഥാനം [(2012) 12 SCC 627] എന്ന വിധിന്യായത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നു.A2-ന്റെ കുറ്റസമ്മത മൊഴി: അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന് മുന്നിൽ A2 നൽകിയ കുറ്റസമ്മത മൊഴിയിൽ, താനും, A2 ഗണേശൻ, ഷാജഹാൻ, ഷൺമുഖം, മറ്റൊരാൾ എന്നിവർ ചേർന്നാണ് ആക്രമണം നടത്തിയതെന്നും സ്വർണ്ണവും പണവും മോഷ്ടിച്ചതെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.തെളിവുകളും അറസ്റ്റും: ഈ കുറ്റസമ്മത മൊഴിയുടെയും ഇരുമ്പ് ദണ്ഡ് കണ്ടെടുത്തതിന്റെയും A2-ന്റെ കുറ്റസമ്മതത്തിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച വിവരങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മറ്റ് പ്രതികളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും തെളിവുകൾ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തത് എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ കുറ്റസമ്മത മൊഴിയെ ആശ്രയിക്കാവുന്നതാണ് എന്ന വാദത്തിന് പിന്തുണയായി, രാജു മാഞ്ചി ***v.*** ബീഹാർ സംസ്ഥാനം [(2019) 12 SCC 784] എന്ന കേസിനെ ആശ്രയിക്കുന്നു.

8.10. സാക്ഷികൾ കോടതിയിൽ വെച്ച് ചില പ്രതികളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്നും, അതേ സമയം മറ്റ് ചില പ്രതികളെ കുറ്റസമ്മത മൊഴിയിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച വിവരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അറസ്റ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.കൂടാതെ, സാക്ഷികൾക്ക് എല്ലാ പ്രതികളെയും തിരിച്ചറിയാൻ

കഴിയാതിരുന്നത് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിനെ അസാധുവാക്കില്ല എന്നും, പ്രത്യേകിച്ചും കവർച്ച, കൊള്ള കേസുകളിൽ ഇത് ബാധകമല്ല എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.ഗുരുതരമായതോ ഹീനമായതോ ആയ ഒരു കുറ്റത്തിന് കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ട വ്യക്തിയെ, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതും എന്നാൽ കുറഞ്ഞതുമായ ഒരു കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിക്കാമെന്നത് നിയമത്തിലെ സുസ്ഥാപിത തത്വമാണ് എന്നും സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ തുടർന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.ഈ വിഷയത്തിൽ, റഫീഖ് അഹമ്മദ് ***v.*** യു.പി. സംസ്ഥാനം [(2011) 8 SCC 300], കെ. പ്രേമ എസ്. റാവു ***v.*** യാഡ്ല ശ്രീനിവാസ റാവു [(2003) 1 SCC 217] എന്നീ വിധികൾ ആശ്രയിക്കുന്നു.

ഈ കേസിലെ നിലവിലെ വസ്തുതകൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 395 IPC യോടൊപ്പം വകുപ്പ് 397 IPC വായിച്ചുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്കാണ് ശരിയായി കുറ്റം ചുമത്തിയിരിക്കുന്നത് എന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.കൂടാതെ, ഈ കുറ്റങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള അവശ്യ ഘടകങ്ങൾ പ്രോസിക്യൂഷൻ ന്യായമായ സംശയം ഇല്ലാതെ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറിച്ചാണെങ്കിൽ പോലും , വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള പ്രതിയുടെ ശിക്ഷ നിലനിർത്താൻ കഴിയുമെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.

9.മുകളിൽ പറഞ്ഞ വാദങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ അപ്പീലുകൾ തള്ളിക്കളയണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

10.ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകരെ വിശദമായി കേട്ടു.

11.ഒറിജിനൽ ഒന്നാം പ്രതിയായ ഗണേശനും മൂന്നാം പ്രതിയായ ഷൺമുഖം @ ബാബുവും, തങ്ങളെ വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിച്ചതിനെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ഈ അപ്പീലുകൾ നൽകിയിരിക്കുന്നത്.തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്, കുറ്റകൃത്യം നടന്ന

സമയത്ത് പ്രതികളുടെ സാന്നിധ്യവും അവരുടെ സജീവമായ പങ്കാളിത്തവും സംബന്ധിച്ച് ട്രയൽ കോടതി, സെഷൻസ് കോടതി, ഹൈക്കോടതി എന്നിവ പൊതുവായ കണ്ടെത്തലുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നതാണ്. വിചാരണ വേളയിൽ പ്രസക്തമായ സാക്ഷികളെ വിസ്തരിച്ചതിലൂടെ കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയത്ത് പ്രതികളുടെ സാന്നിധ്യം പ്രോസിക്യൂഷൻ സ്ഥാപിക്കുകയും തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

11.1. PW1 – ദുരൈസാമി, PW2 – പഴനിവേൽ, PW3 – അരവിന്ദ് കുമാർ എന്നിവരാണ് മൂന്ന് ദൃക്സാക്ഷികൾ, ഇതിൽ PW1-ഉം PW2-ഉം പരിക്കേറ്റ ദൃക്സാക്ഷികളാണ്. പ്രസക്തമായ സാക്ഷികളുടെ, പ്രത്യേകിച്ചും PW1, PW2, PW3 എന്നിവരുടെയും, കുറുമാറിയ PW11-ന്റെയും മൊഴികളും, വൈദ്യശാസ്ത്രപരമായ തെളിവുകളും, കോടതിയിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞ പ്രതികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങളും ഞങ്ങൾ വിശദമായി പരിശോധിച്ചു.ഇതിന്റെയെല്ലാം അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പ്രതികളുടെ സാന്നിധ്യവും പങ്കാളിത്തവും പ്രോസിക്യൂഷൻ സ്ഥാപിക്കുകയും തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്ന് ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.ചില വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും, മൊത്തത്തിലുള്ള തെളിവുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ, ഈ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിനെ മൊത്തത്തിൽ ബാധിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ അല്ലെന്ന് ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. സാക്ഷികളെ വിസ്തരിച്ചത് ഏകദേശം 14 വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് എന്നതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്, അതിനാൽ ചില വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.നിയമത്തിലെ സുസ്ഥാപിത തത്വമനുസരിച്ച്, പ്രധാനപ്പെട്ട വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ മാത്രമേ സംശയം ജനിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെയുള്ള പ്രധാന വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ആനുകൂല്യം പ്രതിക്ക് നൽകാവുന്നതാണ്.

12.മുകളിലുള്ള കണ്ടെത്തലുകളുടെയും നിരീക്ഷണങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ, ഇനി നമുക്ക് മറ്റ് ഗുണപരമായ വാദങ്ങൾ പരിഗണിക്കാം.

12.1. പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ വാദങ്ങൾ ഇനി പറയുന്നവയാണ്:വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ നിലനിൽക്കില്ല: പ്രതികളെ വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിച്ചത് നിയമപരമായി നിലനിൽക്കുന്നതല്ല .കൊള്ള തെളിയിക്കുന്നതിലെ കുറവ് (വകുപ്പ് 391/395): വകുപ്പ് 395 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന്, കൊള്ള നടത്തുന്നതിൽ അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ പങ്കുചേരണം എന്നത് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ വ്യവസ്ഥയാണ്. ഈ കേസിൽ മൂന്ന് പ്രതികളെ മാത്രമാണ് വിചാരണ ചെയ്തത്. പിന്നീട് ബെന്നി എന്ന മറ്റൊരു പ്രതിയെ വിചാരണ ചെയ്തു. അതിനാൽ, കുറ്റകൃത്യത്തിൽ അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ പങ്കെടുത്തു എന്ന് സ്ഥാപിക്കാത്തതിനാൽ, വകുപ്പ് 391 IPC-യുടെ (കൊള്ള) അടിസ്ഥാന വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വിചാരണ ചെയ്തത് നാല് പ്രതികളെ മാത്രമാണ്.മാരകായുധം ഉപയോഗിച്ചില്ല: പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് പ്രകാരം പോലും, നിലവിലെ അപ്പീൽവാദികളായ ഒന്നാം പ്രതിയും മൂന്നാം പ്രതിയും ഒരു മാരകായുധവും ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. എന്നിട്ടും കീഴ്ക്കോടതികൾ വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിച്ചത് വലിയ പിഴവാണ്.വകുപ്പ് 397 IPC-യുടെ വ്യാപ്തി: ശ്രീ ഫൂൽ കുമാർ (മേൽ വിവരിച്ചത്), ദിലാവർ സിംഗ് (മേൽ വിവരിച്ചത്) എന്നീ കോടതി വിധികൾ ആശ്രയിച്ച്, കവർച്ച സമയത്ത് മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കാത്ത പ്രതിയെ കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനായി വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും, 'കുറ്റവാളി' എന്ന പദം, കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനായി മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുന്ന കുറ്റവാളിയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നു എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.കൂട്ടു പ്രതിയുടെ വിട്ടയക്കലിന്റെ ആനുകൂല്യം: പിന്നീട് ബെന്നി എന്ന മറ്റൊരു

പ്രതിയെ വിട്ടയച്ചതിനാൽ, ആ വിട്ടയക്കലിന്റെ ആനുകൂല്യം നിലവിലെ അപ്പീൽവാദികൾക്കും (പ്രതികൾക്കും) ലഭിക്കണം എന്നും വാദിക്കുന്നു.

12.2. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വാദങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്നതിന്, 'കവർച്ച'യും 'കൊള്ളയുമായി' ബന്ധപ്പെട്ട പ്രസക്തമായ നിയമ വ്യവസ്ഥകൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വകുപ്പ് 390 IPC മുതൽ വകുപ്പ് 398 IPC വരെയുള്ള പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ താഴെ നൽകുന്നു:

390. കവർച്ച – എല്ലാ കവർച്ചകളിലും മോഷണമോ അല്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധപ്പിരിച്ചലോ ഉണ്ടായിരിക്കും.

മോഷണം എപ്പോഴാണ് കവർച്ച ആകുന്നത്– മോഷണം ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടിയോ, അല്ലെങ്കിൽ മോഷണം ചെയ്യുന്നതിനിടയിലോ, മോഷണം വഴി ലഭിച്ച സ്വത്ത് എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനിടയിലോ,എടുത്തുകൊണ്ടുപോകാൻശ്രമിക്കുന്നതിനിടയലോ,കുറ്റവാളി ആ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി, ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് സ്വമേധയാ മരണമോ, പരിക്കോ , അന്യായ തടങ്കലോ, അല്ലെങ്കിൽ തൽക്ഷണ മരണഭീതിയോ, തൽക്ഷണ പരിക്ക് ഉണ്ടാക്കുമെന്ന ഭീതിയോ, അല്ലെങ്കിൽ തൽക്ഷണ അന്യായ തടങ്കലിന്റെ ഭീതിയോ ഉണ്ടാക്കുകയോ ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, ആ മോഷണം "കവർച്ച" ആണ്.

നിർബന്ധപ്പിരിച്ചൽ എപ്പോഴാണ് കവർച്ച ആകുന്നത്.

– നിർബന്ധപ്പിരിച്ചൽ ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് കുറ്റവാളി ഭയപ്പെടുത്തുന്ന വ്യക്തിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ആയിരിക്കുകയും, ആ വ്യക്തിയെയോ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയെയോ തൽക്ഷണ മരണഭീതി, തൽക്ഷണ പരിക്ക് ഉണ്ടാക്കുമെന്ന ഭീതി, അല്ലെങ്കിൽ തൽക്ഷണ അന്യായ തടങ്കലിന്റെ ഭീതി

എന്നിവയിൽ ആക്കിക്കൊണ്ട് നിർബന്ധപ്പിരിച്ചൽ നടത്തുകയും, അങ്ങനെ ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ആ സമയത്തും ആ സ്ഥലത്തും വെച്ച് ഭയപ്പെട്ട വ്യക്തിയെ ഭയത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കാനായി സാധനം കൈമാറാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ആ നിർബന്ധപ്പിരിച്ചൽ "കവർച്ച" ആണ്.

വിശദീകരണം – മറ്റ് വ്യക്തിയെ തൽക്ഷണ മരണഭീതി, തൽക്ഷണ പരിക്ക് ഉണ്ടാക്കുമെന്ന ഭീതി, അല്ലെങ്കിൽ തൽക്ഷണ അന്യായ തടങ്കലിന്റെ ഭീതി എന്നിവയിൽ ആക്കാൻ തക്കവണ്ണം അടുത്ത് കുറ്റവാളി ഉണ്ടെങ്കിൽ, അയാൾ "സാന്നിധ്യത്തിൽ ഉണ്ട്" എന്ന് കണക്കാക്കും.

391. കൊള്ള –

അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ ഒരുമിച്ച് ഒരു കവർച്ച നടത്തുകയോ നടത്താൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരുമിച്ച് കവർച്ച നടത്തുകയോ നടത്താൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ആളുകളുടെ ആകെ എണ്ണം, [1. 1955-ലെ ആക്ട് 26, വകുപ്പ് 117, പട്ടിക എന്നിവ പ്രകാരം "ജീവപര്യന്തം തടവിന്" പകരം ചേർത്തു. (പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന തീയതി 1-1-1956). 99.] അങ്ങനെയുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തിന് സഹായിക്കാൻ സ്ഥലത്ത് സാന്നിധ്യത്തിൽ ഉള്ള ആളുകളും ചേർന്ന് അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആകുകയാണെങ്കിൽ,അപ്രകാരം കുറ്റം ചെയ്യുന്നതോ, ശ്രമിക്കുന്നതോ, സഹായിക്കുന്നതോ ആയ ഓരോ വ്യക്തിയും "കൊള്ള" ചെയ്തു എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

392. കവർച്ചയ്ക്കുള്ള ശിക്ഷ.– കവർച്ച ചെയ്യുന്നയാൾക്ക് പത്ത് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കാവുന്ന കഠിനതടവ് ലഭിക്കുന്നതാണ്, കൂടാതെ പിഴയടക്കാനും ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും.എന്നാൽ, സൂര്യാസ്തമനത്തിനും സൂര്യോദയത്തിനും

ഇടയിൽ (രാത്രി സമയം) പൊതുവഴിയിൽ വെച്ചാണ് കവർച്ച ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, തടവ് ശിക്ഷ പതിനാല് വർഷം വരെ നീട്ടാവുന്നതാണ്.

393. കവർച്ചയ്ക്ക് ശ്രമിക്കൽ.— കവർച്ചയ്ക്ക് ശ്രമിക്കുന്നയാൾക്ക് ഏഴ് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കാവുന്ന കഠിനതടവ് ലഭിക്കുന്നതാണ്, കൂടാതെ പിഴയടക്കാനും ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും.

394. കവർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ സ്വമേധയാ പരിക്കേൽപ്പിക്കൽ.— ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി, കവർച്ച ചെയ്യുമ്പോഴോ കവർച്ച ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴോ, സ്വമേധയാ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ , അങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തിയും, ആ കവർച്ച ചെയ്യുന്നതിലോ ശ്രമിക്കുന്നതിലോ ചേർന്ന് പങ്കെടുത്ത മറ്റേതൊരു വ്യക്തിയും, ജീവപര്യന്തം തടവിനോ [1. "ജീവപര്യന്തം തടവ്" എന്ന് ചേർത്തു] അല്ലെങ്കിൽ പത്ത് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കാവുന്ന കഠിനതടവിനോ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാണ്, കൂടാതെ പിഴയടക്കാനും ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും.

395. കൊള്ളയ്ക്കുള്ള ശിക്ഷ.— കൊള്ള ചെയ്യുന്നയാൾക്ക് ജീവപര്യന്തം തടവോ [1. "ജീവപര്യന്തം തടവ്" എന്ന് ചേർത്തു], അല്ലെങ്കിൽ പത്ത് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കാവുന്ന കഠിനതടവോ ലഭിക്കുന്നതാണ്, കൂടാതെ പിഴയടക്കാനും ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും.

396. കൊലപാതകത്തോടുകൂടിയ കൊള്ള.— അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ ചേർന്ന് കൊള്ള നടത്തുന്നതിനിടെ, ആ കൂട്ടത്തിലുള്ള ഒരാൾ കൊലപാതകം ചെയ്താൽ, കൊള്ള നടത്തുന്നതിൽ പങ്കെടുത്ത ആളുകളെല്ലാം മരണശിക്ഷയോ, അല്ലെങ്കിൽ ജീവപര്യന്തം തടവോ [1. "ജീവപര്യന്തം തടവ്" എന്ന് ചേർത്തു], അല്ലെങ്കിൽ പത്ത് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കാവുന്ന

കഠിനതടവോ നൽകി ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാണ്, കൂടാതെ പിഴയടക്കാനും ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും.

397. മാരകായുധം ഉപയോഗിച്ചോ, മരണം അല്ലെങ്കിൽ ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചോ ഉള്ള കവർച്ചയോ കൊള്ളയോ.—

കവർച്ച ചെയ്യുമ്പോഴോ കൊള്ള നടത്തുമ്പോഴോ, കുറ്റവാളി ഏതെങ്കിലും മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് മരണം വരുത്താനോ ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കാനോ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അങ്ങനെയുള്ള കുറ്റവാളിയെ ശിക്ഷിക്കുന്ന തടവ് ഏഴ് വർഷത്തിൽ കുറയാത്തതായിരിക്കും.

398. മാരകായുധവുമായി കവർച്ചയ്ക്കോ കൊള്ളയ്ക്കോ ശ്രമിക്കൽ.—

കവർച്ച ചെയ്യാനോ കൊള്ള നടത്താനോ ശ്രമിക്കുന്ന സമയത്ത് കുറ്റവാളി ഏതെങ്കിലും മാരകായുധവുമായി സജ്ജനാണെങ്കിൽ, അങ്ങനെയുള്ള കുറ്റവാളിയെ ശിക്ഷിക്കുന്ന തടവ് ഏഴ് വർഷത്തിൽ കുറയാത്തതായിരിക്കും.

12.3. വകുപ്പ് 390 IPC പ്രകാരം,'കവർച്ചയിൽ' ഒന്നുകിൽ മോഷണമോ അല്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധപിരിച്ചലോ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കും.മോഷണം ചെയ്യുന്നതിന് വേണ്ടിയോ, മോഷണം ചെയ്യുന്നതിനിടയിലോ,മോഷണം വഴി ലഭിച്ച സ്വത്ത് എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനിടയിലോ,എടുത്തുകൊണ്ടുപോകാൻശ്രമിക്കുന്നതി നിടയലോ , കുറ്റവാളി സ്വമേധയാ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് മരണമോ, പരിക്കോ, അന്യായ തടങ്കലോ , അല്ലെങ്കിൽ തൽക്ഷണ മരണഭീതിയോ, തൽക്ഷണ പരിക്ക് ഉണ്ടാക്കുമെന്ന ഭീതിയോ, അല്ലെങ്കിൽ തൽക്ഷണ അന്യായ തടങ്കലിന്റെ ഭീതിയോ ഉണ്ടാക്കുകയോ ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്താൽ,

ആ മോഷണം 'കവർച്ച' ആണെന്ന് പറയാം.സമാനമായ സാഹചര്യത്തിൽ, 'നിർബന്ധിപ്പിച്ചലും' 'കവർച്ച' ആയി കണക്കാക്കാം.വകുപ്പ് 390 IPC–യുടെ വിശദീകരണം അനുസരിച്ച്, മറ്റ് വ്യക്തിയെ തൽക്ഷണ മരണഭീതി, തൽക്ഷണ പരിക്ക് ഉണ്ടാക്കുമെന്ന ഭീതി, അല്ലെങ്കിൽ തൽക്ഷണ അന്യായ തടങ്കലിന്റെ ഭീതി എന്നിവയിൽ ആക്കാൻ തക്കവണ്ണം അടുത്ത് കുറ്റവാളി ഉണ്ടെങ്കിൽ, അയാൾ 'സാന്നിധ്യത്തിൽ ഉണ്ട്' എന്ന് കണക്കാക്കും.

വകുപ്പ് 391 IPC 'കൊള്ളയെ' നിർവചിക്കുന്നു.അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ ഒരുമിച്ച് കവർച്ച നടത്തുകയോ നടത്താൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, ആ പ്രതികൾ 'കൊള്ള' ചെയ്തു എന്ന് പറയാൻ സാധിക്കും.

വകുപ്പ് 392 IPC (കവർച്ചയ്ക്കുള്ള ശിക്ഷ):കവർച്ച ചെയ്യുന്നയാൾക്ക് പത്ത് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കാവുന്ന കഠിനതടവ് ലഭിക്കുന്നതാണ്, കൂടാതെ പിഴയടക്കാനും ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും.എന്നാൽ, സൂര്യാസ്തമനത്തിനും സൂര്യോദയത്തിനും ഇടയിൽ (രാത്രി സമയം) പൊതുവഴിയിൽ വെച്ചാണ് കവർച്ച ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, തടവ് ശിക്ഷ പതിനാല് വർഷം വരെ നീട്ടാവുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് 393 IPC (കവർച്ചയ്ക്ക് ശ്രമിച്ചാലുള്ള ശിക്ഷ):കവർച്ചയ്ക്ക് ശ്രമിക്കുന്നയാൾക്ക് പോലും ഏഴ് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കാവുന്ന കഠിനതടവ് ലഭിക്കുന്നതാണ്, കൂടാതെ പിഴയടക്കാനും ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും.വകുപ്പ് 394 IPC (കവർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ സ്വമേധയാ പരിക്കേൽപ്പിച്ചാലുള്ള ശിക്ഷ):കവർച്ച ചെയ്യുമ്പോഴോ കവർച്ച ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴോ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി സ്വമേധയാ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തിയും, ആ കവർച്ചയിൽ ചേർന്ന് പങ്കെടുത്ത മറ്റേതൊരു വ്യക്തിയും ജീവപര്യന്തം തടവിനോ അല്ലെങ്കിൽ പത്ത് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കാവുന്ന കഠിനതടവിനോ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാണ്, കൂടാതെ പിഴയടക്കാനും ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും.

വകുപ്പ് 395 IPC 'കൊള്ളയ്ക്കുള്ള' ശിക്ഷ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു.കൊള്ള ചെയ്യുന്നയാൾക്ക് ജീവപര്യന്തം തടവോ അല്ലെങ്കിൽ പത്ത് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കാവുന്ന കഠിനതടവോ ലഭിക്കുന്നതാണ്, കൂടാതെ പിഴയടക്കാനും ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും.

കൊലപാതകത്തോടുകൂടിയ കൊള്ള:അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ ഒരുമിച്ച് കൊള്ള നടത്തുന്നതിനിടെ, ആ കൂട്ടത്തിലുള്ള ഒരാൾ കൊലപാതകം ചെയ്താൽ, കൊള്ള നടത്തുന്നതിൽ പങ്കെടുത്ത ആളുകളെല്ലാവരും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.ഈ ശിക്ഷകൾ:മരണശിക്ഷഅല്ലെങ്കിൽ ജീവപര്യന്തം തടവ്അല്ലെങ്കിൽ പത്ത് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കാവുന്ന കഠിനതടവ്കൂടാതെ, പിഴയടക്കാനും ബാധ്യസ്ഥരായിരിക്കും.

വകുപ്പ് 397 IPC അനുസരിച്ച്,കവർച്ച ചെയ്യുമ്പോഴോ കൊള്ള നടത്തുമ്പോഴോ, കുറ്റവാളി ഏതെങ്കിലും മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് മരണം വരുത്താനോ ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കാനോ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അങ്ങനെയുള്ള കുറ്റവാളിക്ക് നൽകുന്ന തടവ് ശിക്ഷ ഏഴ് വർഷത്തിൽ കുറയാത്തതായിരിക്കും.

അതുപോലെ, കവർച്ച ചെയ്യാനോ കൊള്ള നടത്താനോ ശ്രമിക്കുന്ന സമയത്ത് കുറ്റവാളി ഏതെങ്കിലും മാരകായുധവുമായി സജ്ജനാണെങ്കിൽ, അങ്ങനെയുള്ള കുറ്റവാളിയെ ശിക്ഷിക്കുന്ന തടവ് ഏഴ് വർഷത്തിൽ കുറയാത്തതായിരിക്കും.

12.4. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകൾ ഒരുമിച്ച് വായിക്കുമ്പോൾ, 'കവർച്ച' നടന്നിരിക്കുക എന്നത് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ് .'കൊള്ള' എന്നത് കവർച്ചയുടെ ഒരു വിപുലീകരിച്ച രൂപമാണ് എന്ന് പറയാം. അഞ്ചോ

അതിലധികമോ ആളുകൾ ഒരുമിച്ച് കവർച്ച നടത്തുകയോ നടത്താൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, അത് 'കൊള്ള' ചെയ്യുന്നതായി കണക്കാക്കാം.

അതുകൊണ്ട്, 'കവർച്ചയും' 'കൊള്ളയും' തമ്മിലുള്ള ഏക വ്യത്യാസം, കവർച്ച ഒരുമിച്ച് നടത്തുകയോ നടത്താൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ആളുകളുടെ എണ്ണം മാത്രമാണ്.കൊള്ളയ്ക്കും കവർച്ചയ്ക്കും ഉള്ള ശിക്ഷ ഏകദേശം ഒരുപോലെയായിരിക്കും, എങ്കിലും 'കൊള്ള' ചെയ്യുന്നവർക്ക് ജീവപര്യന്തം തടവ് വരെ ലഭിക്കാം. എന്നാൽ, 'കൊലപാതകത്തോടുകൂടിയ കൊള്ള' ആണെങ്കിൽ, ശിക്ഷ മരണശിക്ഷ വരെയാകാം.മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുന്നതോ ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കുന്നതോ ആയ കുറ്റവാളിയെ ശിക്ഷിക്കൽഎന്നാൽ, ഒരു കേസിൽ കുറ്റവാളി ഏതെങ്കിലും മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ മരണം വരുത്താനോ ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കാനോ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അങ്ങനെയുള്ള കുറ്റവാളിക്ക് നൽകുന്ന തടവ് ശിക്ഷ ഏഴ് വർഷത്തിൽ കുറയാത്തതായിരിക്കും.അതുകൊണ്ട്, വകുപ്പ് 397 IPC-യുടെ പരിധിയിൽ കേസ് കൊണ്ടുവരുന്നതിന്, മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുകയോ ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന കുറ്റവാളിക്ക് മാത്രമേ വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയ്ക്ക് ബാധ്യതയുണ്ടാകൂ എന്ന് അപ്പീൽവാദികൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകർ ശരിയായി വാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

വകുപ്പ് 392 IPC-യും 390 IPC-യും വ്യത്യസ്ത വാക്കുകളിലാണ് രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്.വകുപ്പുകൾ 390, 394, 397, 398 IPC എന്നിവയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദം 'കുറ്റവാളി' എന്നാണ്.അതുകൊണ്ട്, വകുപ്പുകൾ 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398 IPC എന്നിവയുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി, കവർച്ച ചെയ്യുകയോ കൂടാതെ/അല്ലെങ്കിൽ സ്വമേധയാ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയോ

അല്ലെങ്കിൽ അത്തരമൊരു കവർച്ചയ്ക്ക് ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന, മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുകയോ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ കവർച്ചയുടെയോ കൊള്ളയുടെയോ സമയത്ത് ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് മരണം വരുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ആ വ്യക്തിയെ/കുറ്റവാളിയെ മാത്രമേ വകുപ്പുകൾ 390, 392, 393, 394, 395, 397, 398 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയൂ.മുകളിൽ പറഞ്ഞ കുറ്റങ്ങളിൽ, പ്രതിയെ അനുമാനപരമായ ബാധ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല. 'മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുന്ന' 'കുറ്റവാളിയെ' മാത്രമേ ശിക്ഷിക്കാൻ പാടുള്ളൂ.എങ്കിലും, വകുപ്പ് 391 IPC ('കൊള്ള')-യെയും വകുപ്പ് 396 IPC ('കൊലപാതകത്തോടുകൂടിയ കൊള്ള')-യെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, പ്രതിയെ അനുമാനപരമായ ബാധ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ അതിന് ആവശ്യമുള്ള ഒരേയൊരു നിബന്ധന, അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ ഒരുമിച്ച് കവർച്ച നടത്തുകയോ നടത്താൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുക എന്നതാണ് (അതായത്, കൊള്ള/കൊലപാതകത്തോടുകൂടിയ കൊള്ള).

12.5. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ഈ കോടതിയുടെ ശ്രീ ഫൂൽ കുമാർ കേസ് [- മേൽ വിവരിച്ചത്] പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിധിയിൽ, കോടതി വകുപ്പുകൾ 397-ഉം 398 IPC-യും നിരീക്ഷിച്ച് പരിഗണിക്കുകയും, ആ വ്യവസ്ഥകളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഖണ്ഡിക 5 മുതൽ 7 വരെ താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു:

"5. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 392-ാം വകുപ്പ് ഇപ്രകാരം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു:

‘392. കവർച്ചയ്ക്കുള്ള ശിക്ഷ.’— കവർച്ച ചെയ്യുന്നയാൾക്ക് പത്ത് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കാവുന്ന കഠിനതടവ് ലഭിക്കുന്നതാണ്, കൂടാതെ പിഴയടക്കാനും ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും. കവർച്ച, സൂര്യാസ്തമനത്തിനും സൂര്യോദയത്തിനും ഇടയിൽ (രാത്രി സമയം) പൊതുവഴിയിൽ വെച്ചാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, തടവ് ശിക്ഷ പതിനാല് വർഷം വരെ നീട്ടാവുന്നതാണ്."

വകുപ്പ് 392 പ്രകാരം നൽകുന്ന തടവുശിക്ഷ, കവർച്ച ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് കൂറ്റവാളി ഏതെങ്കിലും മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുകയോ, ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ മരണം വരുത്താനോ ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കാനോ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, ഏഴ് വർഷത്തിൽ കുറയാത്തതായിരിക്കും (വകുപ്പ് 397 കാണുക).വകുപ്പ് 397-ലെ "ഉപയോഗിക്കുക" എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് പല ഹൈക്കോടതികളിലും ഒരു ആശയക്കുഴപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ വകുപ്പിലെ "കൂറ്റവാളി" എന്ന പദം, പല ഹൈക്കോടതികളും ശരിയായി വിധിച്ചതുപോലെ, മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുന്ന കൂറ്റവാളിയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നതാണ്.കൊള്ള നടത്തുന്ന സമയത്ത് ഒരു കൂറ്റവാളി മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുന്നത്, മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കാത്ത മറ്റൊരു കൂറ്റവാളിയുടെ മേൽ കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനായി വകുപ്പ് 397 ആകർഷിക്കുന്നില്ല.ഈ വീക്ഷണത്തിൽ, പ്രതികളിൽ ഒരാൾ (അത് പ്രതിയായ രാം കുമാർ ആകട്ടെ മറ്റൊരാളാകട്ടെ, തീർച്ചയായും വെടിയുതിർത്ത ഒരാൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു) തോക്ക് ഉപയോഗിച്ചത്, വകുപ്പ് 397-ന്റെ സഹായത്തോടെ അപ്പീലുകാരനെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനമായി കണക്കാക്കാനോ, കണക്കാക്കിയിട്ടോ ഇല്ല.അപ്പീൽവാദിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അയാൾ ഒരു കത്തി കൈവശം വെച്ചിരുന്നു എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു, അതും ഒരു മാരകായുധമാണ്. PW 16-ന്റെ മൊഴി പ്രകാരം, "ഫൂൽ കുമാറിന്റെ കയ്യിൽ ഒരു കത്തി ഉണ്ടായിരുന്നു". അതിനാൽ, ഇരകളെ

ഭയപ്പെടുത്താനും ഭീകരരാക്കാനും പര്യാപ്തമായ രീതിയിൽ, അവർക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ, അയാൾ ഒരു മാരകായുധം കൈവശം വെച്ചിരുന്നു. കുറ്റവാളിയെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 397-ന്റെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന്, കത്തി വീശുകയോ അതുപയോഗിച്ച് ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയോ പോലുള്ള മറ്റൊരു പ്രത്യക്ഷ പ്രവൃത്തിയുടെ ആവശ്യമില്ല.

6.വകുപ്പ് 398 "മാരകായുധവുമായി സജ്ജനായി" എന്ന പദമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കൂടാതെ, കവർച്ച ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സമയത്ത് കുറ്റവാളി മാരകായുധവുമായി സജ്ജനാണെങ്കിൽ, അതിനുള്ള കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയും ഏഴ് വർഷമാണ്. ഇത് ഒരു അപാകത സൃഷ്ടിക്കുന്നു.വകുപ്പ് 398 പ്രകാരം, കവർച്ച ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുകയും വിജയിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കുറ്റവാളി, മാരകായുധവുമായി സജ്ജനായിരുന്നാൽ കുറഞ്ഞത് ഏഴ് വർഷം ശിക്ഷ ലഭിക്കുമ്പോൾ, അതേപോലെ സജ്ജനായ ഒരു കുറ്റവാളി കവർച്ച ചെയ്യുന്നതിൽ വിജയിച്ചാൽ, വകുപ്പ് 397 പ്രകാരം കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയ്ക്ക് ബാധ്യസ്ഥനാകില്ല എന്ന് കരുതുന്നത് അന്യായമാണ്.എന്നാൽ, ഈ രണ്ട് വകുപ്പുകളിലും നിയമനിർമ്മാതാക്കൾ വ്യത്യസ്ത പദങ്ങൾ ("ഉപയോഗിക്കുക" – – വകുപ്പ് 397; "സജ്ജരായിരിക്കുക" – – വകുപ്പ് 398) ഉപയോഗിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്തായിരിക്കും?കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ, ഈ രണ്ട് പദങ്ങൾക്കും ഒരേ അർത്ഥം നൽകിയാൽ ഈ അപാകത പരിഹരിക്കപ്പെടും. രണ്ട് വകുപ്പുകളിലും വ്യത്യസ്ത പ്രയോഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചതിന് യുക്തിസഹമായ വിശദീകരണമുണ്ട്:വകുപ്പ് 397-ലെ "ഉപയോഗിക്കുക": കവർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു കുറ്റവാളി മാരകായുധവുമായി ഇരയുടെ കാഴ്ചയിൽ വരുന്ന രീതിയിൽ സജ്ജനാണെങ്കിൽ, അത് ഇരയുടെ മനസ്സിൽ ഭയം സൃഷ്ടിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, കവർച്ച ചെയ്യുന്നതിൽ ആ മാരകായുധം "ഉപയോഗിച്ചു" എന്ന് കുറ്റവാളി കണക്കാക്കപ്പെടണം.വകുപ്പ് 398-ലെ "സജ്ജരായിരിക്കുക":

നേരെമറിച്ച്, കവർച്ചയ്ക്ക് ശ്രമിക്കുന്ന സമയത്ത് ഒരു കുറ്റവാളി മാരകായുധവുമായി സജ്ജനാണെങ്കിൽ, ആ ശ്രമം വിജയിച്ചാൽ മാത്രമേ ആയുധത്തിന് ഫലപ്രദമായ ഉപയോഗം ഉണ്ടാകൂ എന്നതിനാൽ, അത് "സജ്ജരായിരിക്കുക" എന്ന് മാത്രം കണക്കാക്കുന്നു.

7.കവർച്ച ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ, ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയോ, മരണം വരുത്തുകയോ പോലുള്ള കൃത്യമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി കുറ്റവാളി മാരകായുധം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് വ്യക്തമായും 'ഉപയോഗിച്ച' എന്ന് കണക്കാക്കും.ചന്ദ്രനാഥ് *v.* ചക്രവർത്തി (AIR 1932 Oudh 103), നഗർ സിംഗ് *v.* ചക്രവർത്തി (AIR 1933 Lah 35), ഇന്ദർ സിംഗ് *v.* ചക്രവർത്തി (AIR 1934 Lah 522) എന്നീ കേസുകളിൽ, മറ്റൊരാളെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ആയുധം വീശുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഇരയെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നതിനായി മാരകായുധം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പോലുള്ള ചില പ്രത്യക്ഷ പ്രവൃത്തികൾ പോലും ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 397-ന്റെ പരിധിയിൽ വരും എന്ന് വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്.ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയിലെ ജെ.സി. ഷാ, വ്യാസ് ജസ്റ്റിസുമാർ ഗോവിന്ദ് ദിപാജി മോർ *v.* സ്റ്റേറ്റ് (AIR 1956 Bom 353) എന്ന കേസിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ഒരാളുടെ മനസ്സിൽ ഭയം ഉളവാക്കിക്കൊണ്ട് സ്വത്ത് കൈമാറാൻ നിർബന്ധിതനാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി കത്തി ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതും വകുപ്പ് 397-ന്റെ അർത്ഥത്തിൽ ആയുധം 'ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്' തുല്യമാണ്.

ആ കേസിൽ പോലും, ഇരയുടെ കടയിൽ പോയപ്പോൾ അപ്പീൽവാദി കയ്യിൽ ഒരു കത്തി പിടിച്ചിരുന്നു എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനെതിരായ തെളിവ്.കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഇതാണ് നിയമത്തിന്റെ ശരിയായ കാഴ്ചപ്പാട്. ചന്ദ് സിംഗ് കേസിൽ [ILR (1970) 2 പഞ്ചാബ് ഹരിയാന 108] "ഉപയോഗിക്കുക" എന്ന വാക്കിന് നൽകിയ നിയന്ത്രിത അർത്ഥം ശരിയല്ല.

12.6. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വീക്ഷണം, പിന്നീട് ഈ കോടതി ദിലാവർ സിംഗ് കേസിൽ [മേൽ വിവരിച്ചത്] ആവർത്തിച്ച് ഉറപ്പിക്കുകയും, ഖണ്ഡിക 19 മുതൽ 21 വരെ താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു:

"19. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 397-ാം വകുപ്പിന്റെ പ്രധാന ഘടകങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

- (i) പ്രതി മാരകായുധം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ
- (ii) ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിച്ചിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ
- (iii) ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് മരണം വരുത്താനോ ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കാനോ ശ്രമിച്ചിരിക്കണം.വകുപ്പ് 397 IPC ബാധകമാകുന്നത് മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ആ വ്യവസ്ഥയിൽ പറയുന്ന ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്ന പ്രത്യേക പ്രതിക്കെതിരെ മാത്രമാണ്. എന്നാൽ, സഹപ്രതികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ആ വകുപ്പ് പ്രകാരം മറ്റ് പ്രതികൾ പകരബാധ്യസ്ഥരല്ല ."

20.ഫൂൽ കുമാർ v. ഡൽഹി ഭരണകൂടം [(1975) 1 SCC 797 : 1975 SCC (Cri) 336 : AIR 1975 SC 905] കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള "കുറ്റവാളി" എന്ന പദം മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുന്ന കുറ്റവാളിയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നതാണ്.കവർച്ച ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് ഒരു കുറ്റവാളി മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുന്നത്, മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കാത്ത മറ്റൊരു കുറ്റവാളിയുടെ മേൽ കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനായി വകുപ്പ് 397 IPC ആകർഷിക്കുന്നില്ല.വകുപ്പ് 397 IPC-യിലും 398 IPC-യിലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള "ഉപയോഗിക്കുക" എന്ന പദങ്ങൾ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. വകുപ്പ് 397 IPC,

മാരകായുധവുമായി സജ്ജനായിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ എന്തോ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

21. ഈ കേസിൽ, പരിക്കുകളൊന്നും ഏൽപ്പിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് സമ്മതിക്കുന്നു. എങ്കിലും, ഇരയുടെ മനസ്സിൽ ഭയം സൃഷ്ടിക്കാൻ വേണ്ടി കുറ്റവാളി ആയുധം ഉപയോഗിക്കുന്നത് മതിയായതാണ്. സാഹചര്യമനുസരിച്ച്, ആയുധം മുറിക്കാനോ, കുത്താനോ, വെടിവെക്കാനോ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചു എന്ന് കൂടുതൽ തെളിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. [അഷ്ഫാഖ് v. സംസ്ഥാനം (Govt. of NCT of Delhi) [(2004) 3 SCC 116 : 2004 SCC (Cri) 687 : AIR 2004 SC 1253] കാണുക]."

12.7. അതിനാൽ, മുകളിൽ പറഞ്ഞ രണ്ട് വിധിന്യായങ്ങളിൽ ഈ കോടതി സ്ഥാപിച്ച നിയമമനുസരിച്ച്, വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള 'കുറ്റവാളി' എന്ന പദം, മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുന്ന 'കുറ്റവാളിയിൽ' മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നു.കൂടാതെ, കവർച്ച ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് ഒരു കുറ്റവാളി മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുന്നത്, മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കാത്ത മറ്റൊരു കുറ്റവാളിയുടെ മേൽ കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനായി വകുപ്പ് 397 IPC ആകർഷിക്കുന്നില്ല.വകുപ്പ് 397 IPC-യും 398 IPC-യും തമ്മിൽ വ്യത്യാസവും വേർതിരിവും ഉണ്ട്.വകുപ്പ് 397 IPC-യിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദം 'മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുക' എന്നതാണ്.വകുപ്പ് 398 IPC-യിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദം 'കുറ്റവാളി മാരകായുധവുമായി സജ്ജനായിരിക്കുക' എന്നതാണ്.അതുകൊണ്ട്, വകുപ്പ് 397 IPC ആകർഷിക്കുന്നതിന്, മാരകായുധം 'ഉപയോഗിക്കുന്ന' 'കുറ്റവാളിക്ക്' മാത്രമേ വകുപ്പ് 397 IPC ബാധകമാകൂ.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ നിരീക്ഷണങ്ങളുടെയും, ഈ കോടതിയുടെ മുൻ രണ്ട് വിധിന്യായങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള നിയമത്തിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽ, നിലവിലെ

അപ്പീലുകളിലെ പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ കേസ് പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് പ്രകാരം പോലും, അതുപോലെ രേഖയിലുള്ള തെളിവുകൾ പരിഗണിക്കുമ്പോഴും, നിലവിലെ പ്രതികളായ A1-ഉം A3-ഉം യാതൊരു ആയുധവും ഉപയോഗിച്ചതായി ആരോപണമില്ലെന്ന് കാണാം. ആയുധം ഉപയോഗിച്ചതായുള്ള ആരോപണം ബെന്നിക്കും പ്രഭാകരനും എതിരെയായിരുന്നു.അതുകൊണ്ട്, ഇവിടെ അപ്പീൽവാദികളായ ഒന്നാം പ്രതിക്കും മൂന്നാം പ്രതിക്കും എതിരെ മാരകായുധം ഉപയോഗിച്ചതായി ആരോപണമില്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ, വകുപ്പ് 397 IPC ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല.ഈ വിഷയത്തിൽ, തങ്ങളെ വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു എന്ന് അപ്പീൽവാദികൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകർ സമർപ്പിച്ചത് ശരിയാണ്.

13.എന്നിരുന്നാലും, വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് പ്രതികളെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വിധിച്ച സ്ഥിതിക്ക്, അവരുടെ ശിക്ഷയും വിധിന്യായവും വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരം നിലനിർത്താൻ കഴിയുമോ എന്നതാണ് ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി വന്നിട്ടുള്ള അടുത്ത ചോദ്യം.

വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് അപ്പീൽവാദികളായ പ്രതികളെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും, വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരം (വകുപ്പ് 395 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്) കേസ് കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥയായ അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ ചേർന്ന് കവർച്ച ചെയ്തത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, വെറും നാല് പേരെ മാത്രമാണ് വിചാരണ ചെയ്തതെന്നും, അതിനാൽ കീഴ്ക്കോടതികൾ പ്രതികളെ വകുപ്പ് 391 പ്രകാരം (395 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹം) ശിക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെന്നുമുള്ള പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ വാദങ്ങളെക്കുറിച്ച്:ആദ്യം തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്, എല്ലാ പ്രതികൾക്കെതിരെയും ട്രയൽ കോടതി വകുപ്പ് 395 IPC-യും 397 IPC-യും പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങളാണ് ചുമത്തിയിരുന്നത്

എന്നതാണ്. ഈ കുറ്റങ്ങളോടെയാണ് കക്ഷികൾ വിചാരണയ്ക്ക് പോയത്.അതുകൊണ്ട്, വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരമുള്ള (വകുപ്പ് 395 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ) ഒരു കേസ് തെളിയിക്കപ്പെട്ടാൽ, പ്രതികൾക്ക് യാതൊരു മുൻവിധിയും സംഭവിക്കാത്തതിനാൽ, അവരെ വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയും.കൂടാതെ, റമേഷ്ഭായ് മോഹൻഭായ് കോലി ***v.*** ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം [(2011) 11 SCC 111] കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചതുപോലെ ഒരു പ്രധാന കുറ്റത്തിന്റെ ചാർജ് നിലനിൽക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പോലും, ആ ചെറിയ കുറ്റത്തിന് ചാർജ് ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും ശിക്ഷ നിലനിർത്താൻ സാധിക്കും.ഒരു പ്രതിക്ക് ഗുരുതരമായ കുറ്റം ചുമത്തുകയും, എന്നാൽ അത് മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ സാങ്കേതികപരമായ വീഴ്ചകളാലോ സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയാതെ വരികയും ചെയ്താൽ, ചാർജ് ഭേദഗതി ചെയ്യാതെ തന്നെ, അദ്ദേഹത്തെ ചെറിയ കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിക്കാനും കഴിയും എന്ന് നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.ഈ കേസിൽ, ഖണ്ഡിക 31-ലും 43-ലും താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു:

"31. കാലക്രമേണ, കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഇത്തരം കേസുകൾ ഈ കോടതിയുടെയും ഹൈക്കോടതികളുടെയും പരിഗണനയ്ക്ക് വന്നു. നിയമത്തിന്റെ വളർച്ച, മുമ്പ് പരാമർശിച്ച വിധിന്യായങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ച അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടില്ല.സാധാരണയായി, ഗുരുതരമായ സ്വഭാവമുള്ള ഒരു കുറ്റം, അതിന്റെ ഉള്ളിൽത്തന്നെ അതിലും കുറഞ്ഞതും എന്നാൽ സമാനമായതുമായ ഒരു കുറ്റത്തിന്റെ അവശ്യഘടകങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യശരീരത്തിനെതിരായ കുറ്റങ്ങൾ, സ്വത്തിനെതിരായ കുറ്റങ്ങൾ, വഞ്ചന, ദുരുപയോഗം, വ്യാജരേഖ ചമയ്ക്കൽ തുടങ്ങിയവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കുറ്റങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ കുറ്റങ്ങളുടെ വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. സാധാരണഗതിയിൽ, ഗുരുതരമായതും കുറഞ്ഞതുമായ കുറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള

ചോദ്യങ്ങൾ ഒരേ വിഭാഗത്തിൽ വരുന്ന കുറ്റങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്, അല്ലാതെ വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലായിരിക്കില്ല.പ്രോസിക്യൂഷന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്, പ്രതിക്ക് ചുമത്തിയ കുറ്റം ന്യായമായ സംശയം ഇല്ലാതെ സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ നിയമപ്രകാരം എല്ലാ തെളിവുകളും ശേഖരിക്കുക എന്നതാണ്.എന്നിരുന്നാലും, നൽകിയിട്ടുള്ള ഒരു കേസിലെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഗുരുതരമായ കുറ്റം മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ സാങ്കേതികപരമായ ഒരു വീഴ്ച കാരണമോ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്ന് കോടതിക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിലും കുറഞ്ഞ ഗൗരവമുള്ള സ്വഭാവമുള്ള കുറ്റത്തിന് പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ കോടതിക്ക് തുടർന്നും നടപടിയെടുക്കാവുന്നതാണ്."

********** **********

"43. മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത്, 'ഗുരുതരമായതോ അത്ര ഗുരുതരമല്ലാത്തതോ' ആയ കുറ്റങ്ങൾ ഒഴികെ, ഏത് തരത്തിലുള്ള കുറ്റങ്ങളാണ് ഒരേ വിഭാഗത്തിൽ വരുന്നത് എന്ന് നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.റെക്കോർഡിലുള്ള തെളിവുകൾ കൊണ്ട് അവശ്യഘടകങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന, സമാന സ്വഭാവമുള്ളതും എന്നാൽ ഗൗരവം കുറഞ്ഞതുമായ ഒരു കുറ്റത്തിന്, ഹീനമായതോ ഗുരുതരമായതോ ആയ കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയും എന്ന് നമ്മൾ ഇതിനകം ശ്രദ്ധിച്ചു.ഇത്തരത്തിലുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ നമ്മൾ ഇതിനകം കണ്ടതാണ്:വകുപ്പ് 302 IPC പ്രകാരം കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിയെ, കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾക്കും വസ്തുതകൾക്കും അനുസരിച്ച് വകുപ്പ് 304 ഭാഗം I അല്ലെങ്കിൽ II പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കുന്നത്.കൂടാതെ, വകുപ്പ് 326 IPC പ്രകാരം കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിയെ, കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ സ്ഥാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ, കുറഞ്ഞ ഗൗരവമുള്ള കുറ്റങ്ങളായ വകുപ്പ് 325 അല്ലെങ്കിൽ 323 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാം."

15. വകുപ്പ് 391/395 IPC-യും 397 IPC-യും തമ്മിൽ ശിക്ഷയുടെ കാര്യത്തിൽ വലിയ വ്യത്യാസമില്ല. വകുപ്പ് 397 IPC-യിൽ ശിക്ഷ ഏഴ് വർഷത്തിൽ കുറയാതെ നൽകണം എന്ന വ്യത്യാസം മാത്രമേ ഉള്ളൂ.അല്ലാത്തപക്ഷം, 'കവർച്ച'യും 'കൊള്ളയും' അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. 'കൊള്ള' എന്നത് പ്രതികളുടെ എണ്ണത്തിലെ വ്യത്യാസത്തോടെയുള്ള 'കവർച്ചയുടെ' ഒരു വികസിത രൂപം മാത്രമാണ്.അതുകൊണ്ട്, ഒരു പ്രതിയെ വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ പോലും, അദ്ദേഹത്തെ വകുപ്പ് 395 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. കാരണം, വകുപ്പ് 395 IPC പ്രകാരമായാലും വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമായാലും പ്രോസിക്യൂഷൻ ആത്യന്തികമായി 'കവർച്ചയും' 'കൊള്ളയും' തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് പ്രതിക്ക് യാതൊരു മുൻവിധിയും ഉണ്ടാക്കില്ല.എന്നാൽ, വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരം പ്രതിക്കെതിരെ കേസ് കൊണ്ടുവരാൻ, കുറ്റവാളി മാരകായുധം ഉപയോഗിക്കുകയോ, ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ മരണം വരുത്താനോ ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കാനോ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തു എന്ന ഒരു അധിക വസ്തുത കൂടി പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്.അതുകൊണ്ട്, കേസ് വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരം (വകുപ്പ് 395 IPC-യോടൊപ്പം വായിക്കുന്നത്) നിലനിൽക്കുന്നതാണ്. കീഴ്ക്കോടതികൾ പ്രതികളെ വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷിച്ചത് നിലനിൽക്കില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ പോലും, വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരം (വകുപ്പ് 395 IPC-യോടൊപ്പം വായിക്കുന്നത്) കേസ് നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ചാർജ് മാറ്റാതെ തന്നെ അവരെ വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.മുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, ഈ കേസിൽ ട്രയൽ കോടതി പ്രതികൾക്കെതിരെ വകുപ്പ് 395 IPC-യും 397 IPC-യും പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തിയിരുന്നു.

16.വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് കേസ് നിലനിൽക്കുന്നില്ലെന്നും, വകുപ്പ് 395 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും ഉള്ള അപ്പീൽവാദികളായ പ്രതികളുടെ വാദത്തെക്കുറിച്ച്: കൊള്ള തെളിയിക്കുന്നതിന്, അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ ഒരുമിച്ച് കവർച്ച ചെയ്തതായി തെളിയിക്കണം എന്നും, ഈ കേസിൽ നാല് പേരെ മാത്രമാണ് വിചാരണ ചെയ്തതെന്നും, അതിനാൽ അഞ്ചോ അതിലധികമോ പേരുടെ പങ്കാളിത്തം തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നുമാണ് പ്രതിഭാഗം വാദിക്കുന്നത്.എങ്കിലും, താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്:പ്രതികളുടെ എണ്ണം: യഥാർത്ഥത്തിൽ, എഫ്.ഐ.ആറിൽ കവർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്ത അഞ്ച് പേരെക്കുറിച്ച് പരാമർശമുണ്ട്. അഞ്ച് പ്രതികൾക്കെതിരെയാണ് കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചതും.വിചാരണയുടെ വിഭജനം: എന്നാൽ, രണ്ട് പ്രതികൾ ഒളിച്ചോടിയതിനാൽ വിചാരണ വിഭജിക്കുകയും മൂന്ന് പ്രതികളെ വിചാരണ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ബെന്നി എന്ന ഒരു പ്രതിയെ വിചാരണ ചെയ്തു, ഒരാൾ ഇപ്പോഴും ഒളിവിലാണ്. അഞ്ച് പേർ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പങ്കെടുത്തു എന്ന് എല്ലാ കീഴ്ക്കോടതികളും ഒരേപോലെ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചില പ്രതികൾ ഒളിച്ചോടുകയും വിചാരണയിൽ അഞ്ചിൽ താഴെ ആളുകൾ മാത്രം വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് മാത്രം, വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരം (വകുപ്പ് 395 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ) കുറ്റം നിലനിൽക്കില്ല എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. ഇവിടെ പരിഗണിക്കേണ്ടത് അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ കവർച്ചയിൽ പങ്കെടുക്കുകയും കുറ്റം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു എന്ന വസ്തുതയാണ്, അല്ലാതെ അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകളെ വിചാരണ ചെയ്തോ എന്നല്ല. അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകൾ ഒരുമിച്ച് കവർച്ച ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തു എന്ന് തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കണ്ടെത്തിയാൽ, അത് വകുപ്പ് 391 IPC-യുടെ പരിധിയിൽ വരികയും 'കൊള്ള' (dacoity) എന്ന നിർവചനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുകയും ചെയ്യും.അതുകൊണ്ട്, ഈ

വസ്തുതകളുടെയും സാഹചര്യങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പ്രതികളെ വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരം (വകുപ്പ് 395 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ) കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.

17. പിന്നീട് നടന്ന വിചാരണയിൽ സഹപ്രതിയായ ബെന്നിയെ വിട്ടയച്ചതിനാൽ, ആ വിട്ടയക്കലിന്റെ ആനുകൂല്യം നിലവിലെ പ്രതികൾക്ക് ലഭിക്കണമെന്നും, അതിനാൽ അവരെയും വിട്ടയക്കണമെന്നുമുള്ള വാദത്തിന് അടിസ്ഥാനമില്ല.പ്രതികളെ വിചാരണ ചെയ്യേണ്ടതും ശിക്ഷിക്കേണ്ടതും, അവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട വിചാരണയിൽ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്.ബെന്നിയുടെ വിചാരണ, അയാൾ ഒളിച്ചോടിയതിനാൽ 15 വർഷത്തിനു ശേഷമാണ് നടന്നത്. ബെന്നിയുടെ കേസിൽ, PW1 കൂറുമാറുകയും ആകെ അഞ്ച് സാക്ഷികളെ മാത്രമേ വിസ്തരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. മറ്റ് സാക്ഷികളെ വിസ്തരിക്കാത്തതിന് കാരണങ്ങൾ എന്തായാലും, ഈ വിചാരണയിലെ തെളിവുകൾ ദുർബലമായിരുന്നു.എന്നാൽ, ഈ കേസിൽ PW1 പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുകയും, 15 സാക്ഷികളെ വിസ്തരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, പിന്നീട് നടന്ന വിഭജിത വിചാരണയിൽ ബെന്നിയെ വിട്ടയച്ചു എന്നതിന്റെ പേരിൽ, കേസ് തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ വിജയിച്ച നിലവിലെ അപ്പീൽവാദികളായ പ്രതികൾക്ക് ആ വിട്ടയക്കലിന്റെ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കുകയില്ല.ഈ വിഷയത്തിൽ, അമൃത ***v.*** മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [(2004) 12 SCC 224], ഗംഗാധർ ബെഹെര ***v.*** ഒറീസ സംസ്ഥാനം [(2002) 8 SCC 381], രാജ ***v.*** സംസ്ഥാനം [(2013) 12 SCC 674] എന്നീ കേസുകളിൽ ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധികൾ പരിഗണിക്കുന്നു:ഒരേ തെളിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചില പ്രതികളെ വിട്ടയച്ചു എന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം, എല്ലാവരെയും വിട്ടയക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ല എന്നും, പ്രതികളെ വിട്ടയച്ചതിനും ശിക്ഷിച്ചതിനും തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ട് ഉചിതമായ

കാരണങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വിധി നിലനിൽക്കുമെന്നും നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാജ ഗംഗാധർ കേസുകളിലും സമാനമായ കാഴ്ചപ്പാടാണ് പ്രകടിപ്പിച്ചത്.അതുകൊണ്ട്, ബെന്നിയുടെ വിട്ടയക്കലിന് കാരണമായ മുകളിൽ പറഞ്ഞ വസ്തുതകൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കി കേസ് തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ വിജയിച്ച നിലവിലെ പ്രതികളെ വിട്ടയക്കാൻ കഴിയില്ല.

18.മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളുടെയും, രേഖപ്പെടുത്തിയ കാരണങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ, ഈ രണ്ട് അപ്പീലുകളും ഭാഗികമായി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു.അപ്പീൽവാദികളായ പ്രതികൾക്ക് വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരം നൽകിയ ശിക്ഷ റദ്ദാക്കുകയും അസാധുവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.പ്രതികൾക്ക് വകുപ്പ് 397 IPC പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ ഇതോടെ റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു. പകരം, അപ്പീലുകാരായ പ്രതികളെ വകുപ്പ് 391 IPC പ്രകാരം (വകുപ്പ് 395 IPC പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ) കുറ്റങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.തടവ്: ഏഴ് വർഷം കഠിനതടവ് അനുഭവിക്കണം.പിഴ: 2,000/- രൂപ പിഴ ഒടുക്കണം.പിഴ അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വന്നാൽ: കൂടുതൽ ആറ് മാസം കഠിനതടവ് അനുഭവിക്കണം.

ഈ അപ്പീലുകൾ മുകളിൽ പറഞ്ഞ പരിധിയിൽ മാത്രമായി ഭാഗികമായി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദേവിക ഗുജ്റാൾ അപ്പീലുകൾ ഭാഗികമായി അനുവദിച്ചു